

JUNIJ 2009

MLADA RAST

ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK

Domoznanski oddelek
371
MLADA RAST
2008/2009

373.3(497.4Majšperk)

6018765

COBISS

KNJIŽNICA IZVIRNA POTRGA PTUJ

MLADA RAST

ŠOLSKO GLASILO OŠ MAJŠPERK

UVODNIK

Dragi mladi bralec/ bralka!

Prišel je čas, da zaključiš še eno šolsko leto in pospraviš šolske potrebščine za dva dolga meseca. Prišel je čas, da pomežikneš soncu in se naužiješ počitnic. To je čas brezskrbnih sončnih dni, čas čofotanja v vodi, tekanja po travnikih, raziskovanja po gozdovih in neskončnega sanjarjenja. Izkoristi ta čudoviti čas za dejavnosti, ki te veselijo in bogatijo. Obišči sorodnika, za katerega ti vedno zmanjka časa. Preberi knjigo, ki se ti je zdela predolga, a zanimiva. Poglej film ali oddajo, ki te pritegne. Poišči podatke na spletu o tisti zadevi, ki ti že nekaj časa roji po glavi. Naredi to, kar si že dolgo želiš. Izkoristi ta čas, čas počitnic, ki je namenjen samo tebi in tvojemu razvijanju.

Ko pa ti zmanjka počitniških idej, ko se te loti dolgčas, takrat te vabim, da prelistaš naše glasilo in se prepustiš moči besed in slik, da te ponesejo v prijetno obujanje spominov na šolske dogodke. Mogoče te celo navdihnejo, da sam/-a vzameš v roke nalivno pero ali risarski čopič in ustvariš nekaj edinstvenega in čudovitega, nekaj tvojega.

Le kakšno bi bilo naše glasilo brez pogumnih mladih ustvarjalcev in ustvarjalk, brez spodbudnih učiteljev in učiteljic? Kup praznih listov! Zato hvala učenci in hvala učitelj, da ste ponovno poslikali in popisali te liste ter ustvarili novo glasilo; kakšno pa presodite sami.

Naj bodo letošnje počitnice nepozabne!

Damjana Brglez

KAZALO

Ekskluzivni intervju	2
Prvi razred	4
Drugi razred	7
Tretji razred	11
Četrti razred	14
Peti a razred	17
Peti b razred	19
Šesti a razred	24
Šesti b razred	27
Sedmi a razred	29
Sedmi b razred	31
Osmi a razred	34
Osmi b razred	36
Deveti a razred	38
Deveti b razred	41
Devetošolca	43
Gledališka skupina	44
Pevski zbor	46
Prva pomoč	47
Rdeči križ	48
Športna tekmovanja	49
Veter v laseh	52
Angleški kotiček	55
Zahvala donatorjem	56

MLADA RAST, šolsko glasilo OŠ Majšperk

E-mail: glasilo@yahoo.com

Uredila in lektorirala: **Damjana Brglez**

Računalniško oblikovala: **Marta Mlakar**

Razredne fotografije: **Luka Stričič**

Založila in izdala: **OŠ Majšperk**

SPOZNAJMO NAŠEGA NOVEGA RAVNATELJA

Se nam lahko najprej predstavite?

Sem Branko Lah, star sem 50 let. Živim v Gradiški med Spodnjo in Zgornjo Kungoto pri Mariboru. Sem poročen in imam dve hčerki. Po poklicu sem profesor športne vzgoje.

Kakšne spomine imate na leta, ko ste bili osnovnošolec?

Čudovite. V šoli so bili učitelji zelo prijazni, ampak tudi strogi. Lahko so nas topli, vendar pa so bili učenci od staršev še bolj tepeni.

Kakšen uspeh ste imeli v osnovni šoli?

Prav dober.

Katerega šolskega predmeta niste marali?

Ni bilo predmeta, ki ga zares ne bi maral. Tehniški pouk mi ni bil najbolj pri srcu, saj smo ga imeli popoldan.

Ste se kdaj sprli s kakšnim učiteljem ali učiteljico?

Ne, nisem si upal.

Ali ste v osnovni šoli trenirali kakšen šport? Kako dolgo?

Ja, zelo dolgo sem treniral košarko. Bil sem zelo uspešen. Igral sem za državno reprezentanco.

Kakšne cilje ste imeli v mladosti?

Želel sem postati dober košarkar, kar sem tudi bil, vendar sem po dvajsetem letu odnehal, saj sem imel zdravstvene težave. Kasneje sem postal trener.

Ste se že takrat odločili za poklic ravnatelja?

Ne, takrat se še nisem zanimal za ta poklic. Zanimal sem se za poklic trenerja.

Zakaj ste se odločili za poklic ravnatelja?

Ker kot učitelj nekaj dosežeš in ni več motivacije. Moraš imati višje cilje.

S čim ste se ukvarjali pred tem?

Bil sem učitelj športne vzgoje, sedem let pa tudi trener.

Zakaj ste želeli postati ravnatelj na naši šoli?

Ne morem reči, da ravno na tej šoli, bili so številni razpisi. Vendar sem tega zelo vesel.

Kakšen je bil Vaš prvi vtis ob prihodu na našo šolo?

Bil je malce strašljiv, saj me je čakalo novo okolje, novi sodelavci.

Kaj Vam je najbolj všeč na naši šoli?

Zelo všeč mi je lepa telovadnica, svetle učilnice, pridni sodelavci in učenci.

Kaj bi spremenili na naši šoli?

Zaenkrat nič, v nadaljnje pa bi naredil majhne korake v pozitivnem smislu.

Vam vloga ravnatelja ugaja? Zakaj?

Zelo, ker rad vodim ljudi.

Kaj počnete v prostem času?

Rad kolesarim, hodim ter se kopam v domačem bazenu.

Imate kakšne nasvete za učenke in učence, kako biti čim bolj uspešni v šoli in kasneje v življenju?

Bodi vedoželjen, nikoli ne bodi zadovoljen s svojim znanjem, vedno pridobivaj novega.

G. ravnatelj s Simonom

NAŠA ŽUPANJA POD DROBNOGLEDOM

NAM LAHKO NAJPREJ ZAUPATE NEKAJ PODATKOV O SEBI?

Sem Darinka Fakin. Sem doktorica znanosti, zaposlena na Fakulteti za strojništvo Maribor, kjer sem docentka tekstilne kemije. Sem poročena, živim z možem Brankom in sinom Tomažem na Bregu pri Majšperku. Tomaž je študent kemije. Stara pa sem 48 let.

KAM STE HODILI V ŠOLO?

Hodila sem v Osnovno šolo Majšperk, potem na Gimnazijo Ptuj. Na koncu pa na Fakulteto za strojništvo Maribor.

KAJ JE BIL TAKRAT DRUGAČE V PRIMERJAVI Z DANES?

Predvsem prostori, učbeniki in tudi učni pripomočki, saj takrat ni bilo računalnikov in drugih tehničnih dodatkov.

STE SE RADI UČILI? KATERI JE BIL VAŠ NAJLJUBŠI PREDMET?

Še kar. Najljubša predmeta sta bila matematika in biologija.

VAM JE KAKŠNA UČITELJICA OSTALA ŠE POSEBEJ V SPOMINU?

Da, učiteljica matematike ga. Klaričeva, ker je imela vedno red.

KAKŠNE CILJE STE IMELI V MLADOSTI?

Želela sem dokončati šolanje in postati psiholog.

KAKO DOLGO STE ŽE ŽUPANJA? ZAKAJ STE SE ODLOČILI ZA TO FUNKCIJO?

Županja sem že sedem let. Za to sem se odločila, ker sem smatrala, da lahko veliko prispevam k našemu kraju in občini.

NAM LAHKO OPIŠETE TIPIČEN DELOVNI DAN?

Vstanem ob 5.45 zjutraj. Čez eno uro sem že na občini na svojem delovnem mestu. Ob 7.30 grem v službo v Maribor, tam izobražujem študente in delam raziskave. Od 16.00 do 16.30 sem na občini, kjer opravljam dnevne naloge. Ob 17.00 sem doma in imam kosilo. Temu sledi pregled gradiva iz službe.

KAJ VAM JE NAJBOLJ VŠEČ PRI VAŠEM DELU IN KAJ NAJMANJ?

Zelo rada poučujem. Všeč mi je tudi, ko končamo določeno investicijo na občini. Najmanj pa mi je všeč, ko pri delu ne najdemo skupnega jezika.

KAJ BI POČELI, ČE NE BI BILI ŽUPANJA?

V tem primeru bi samo predavala in s študenti opravljala raziskave.

ČE BI POSTALI PREDSEDNICA ZA EN DAN, KAJ BI SPREMENILI?

Poskušala bi, da bi bil tisti dan za vse vesel dan. Vsem bi omogočila obisk galerij, muzejev in raznih prireditev.

S ČIM SE UKVARJETE V PROSTEM ČASU?

Rada kolesarim, grem na sprehod ali berem kakšno strokovno knjigo.

MENITE, DA ŽIVITE ZDRAVO?

Mislim, da ne dovolj. Trudim se, ampak lahko bi naredila še kaj več.

ŽELITE KAJ SPOROČITI NAŠIM BRALCEM, OSNOVNOŠOLCEM MAJŠPERK?

Želim, da vam vsako novo znanje pomeni pozitivno sporočilo za življenje.

Lucija Vilčnik in Katja Cmrečnjak

Učenci in učenske 1. a
z razredničarko Jelko
Rakovec

NOVOLETNE POČITNICE

Zapis po posnetem govornem nastopu učencev.

IMEL SEM NASTOP S KLAVIRJEM. MAMI IN ATI STA ME NAGRADILA IN SMO ŠLI NA PICO. BILI SMO TUDI NA POHODU DO MARIBORSKE KOČE NA POHORJU. ODŠEL SEM IZ KOLONE IN SEM PRIŠEL DO KOČE DOSTI PREJ KOT OSTALI IN SEM JIH ČAKAL. TUKAJ SMO PILI ČAJ IN JEDLI PIŠKOTE. TUDI SANKALI SMO SE, VOZILI PO SNEGU Z BOBOM IN Z LOPATAMI. OB NOVEM LETU SMO ODPRLI ŠAMPANJEC IN SI VOŠČILI.

MIHAEL CEP

BOŽIČEK MI JE PRINESEL DOMOV IGRO OBALNA STRAŽA. Z BRATCEM MARKOM SVA JO SKUPAJ SESTAVILA IN SE POTEM ZELO DOLGO IGRALA. BILI SMO TUDI ZUNAJ IN SE PRI BARBARI SANKALI, BOŽAL SEM MUCKA MAČOTA IN BARBARA MI JE PREPEKLA IGRICO. DOBIL SEM TUDI ROBOTA, KI SE LAHKO SPREMENI V AVTO ALI PA OSTANE ROBOT.

ŽAN VRABIČ

BIL SEM NA POČITNICAH, KJER SEM BIL S PSOM NA SPREHODU. DOMA SEM SE IGRAL. IGRAL SEM SE TUDI PRI SOSEDIH. BOŽIČEK MI JE PRINESEL DVOJNE KARTE IN IGRO.

ŽIGA POLAJŽER

BIL SEM NA POČITNICAH. K MENI JE PRIŠEL NA OBISK ROK. ROK MI JE NARISAL RISBICO, KI SEM SI JO ŽELEL. GLEDALA SVA TELEVIZIJO. NAZDRAVILA SVA IN SPI-LA NEKAJ OTROŠKEGA ŠAMPANJCA.

TILEN VEK

S SESTRICO ANJO IN ATIJEM SMO SE SANKALI. Z MAMICO PA SVA SE KEPALI. NA SNEGU ME JE TAKO ZAZEblo V ROKE, DA SEM IMELA LEDENE IN SE MI JE SKO-RAJ ZANOHTALO.

NATALIJA BEDENIK

NA POČITNICAH SEM BILA PRI BABICI. Z BABICO SVA SE SANKALI IN NAREDILI SNEŽAKA. BOŽALA SEM MUCKE. ENA MUCKA JE BILA BOLANA, KMALU PA JE DOBILA MLADIČKE. ZVEČER SMO ODPRLI ŠAMPANJEC. ZUNAJ SO SPUŠČALI RAKETE. NASLEDNJI DAN JE IMELA BABICA ROJSTNI DAN.

MAŠA TRBUC

Tamara Pleteršek

NA POČITNICAH SEM BIL PRI DEDIJU, KJER SEM TUDI PRESPAL. S SESTRICNO ANJO SVA SE SANKALA. ŠLA SVA NA NAJVEČJI BREG, SE SPUSTILA IN SE PREVRNILA V JAREK. DOMA SMO SPUŠČALI RAKETE MI IN TUDI NAŠI SOSEDJE. OD BOŽIČKA SEM DOBIL KARTICO ZA TELEFON. KMALU JE BILO NOVO LETO.

SIMON KOVAČIČ

CELO NOČ SEM BEDEL, DA SEM LAHKO OPAZOVAL RAKETE. ATI JE ODPRL ŠAMPANJEC IN JE POČILO. ŠAMPANJEC SMO SPILI IN NATO SMO ODŠLI SPAT.

NEJC AHEC

S SVOJO SESTRICO NINO SEM SE SANKALA. BILA SEM TUDI PRI BABICI. IGRALA SEM SE, BARVALA IN RISALA. IGRALA SEM TUDI RAČUNALNIK.

MAJA PLAJNŠEK

Z MOJIM KUŽKOM SEM ŠLA NA SPREHOD. TUDI SANKALA SEM SE IN NA SANKE SEM VZELA ŠE SVOJEGA KUŽKA HARIJA. PRESELILI SMO SE V NOVO HIŠO. OKRASILA SEM NOVOLETNO JELKO. OB NOVEM LETU SMO SI VOŠČILI. ODPRLI SMO OTROŠKI ŠAMPANJEC IN NAZDRAVILI. BILA SEM NA OBISKU PRI SORODNIKI IN TUDI PRI BABICI.

TAMARA PLETERŠEK

Z ATIJEM SMO NA SNegu DELALI ZAJČKA IN SNEŽAKA. POTEM SMO ŠLI K BABICI. S SESTRICO KAJO SVA BILI ZUNAJ. IGRALI SVA SE Z MUCKOM GARFILDOM. KO SVA PRIŠLI NOTER, MI JE BABICA POKAZALA ČESTITKO, KI POJE, KO JO ODPREŠ. NEKAJ SMO TUDI POJEDLI. PRI TETI SMO POTEM GLEDALI TELEVIZIJO IN OPOLNOČI SMO ODPRLI ŠAMPANJEC, SI VOŠČILI IN ODŠLI VEN. GLEDALI SMO RAKETE.

LANA GAJŠT

NA STARO LETO SMO ŠLI K MOJEMU STRICU, KER JE IMEL ROJSTNI DAN. VSI SMO MU ČESTITALI, NATO PA SMO ODŠLI DOMOV. ODPRLI SMO ŠAMPANJEC IN SI VOŠČILI. ZUNAJ SMO GLEDALI, KAKO SO SPUŠČALI RAKETE.

LEA VIDOVIČ

BILA SEM NA POČITNICAH PRI BOTRCI. KO SEM PRIŠLA DOMOV, SMO DOBILI OBISKE. S SVOJO SESTRICNO SVA SE IGRALI. OB NOVEM LETU SMO NAZDRAVILI S ŠAMPANJCEM IN SPUŠČALI RAKETE. DOMA SEM SE IGRALA NA SNegu. Z ATIJEM SVA SE ŠLA SMUČAT NA POHORJE.

NUŠA FAKIN

MED POČITNICAMI SMO SE S SESTRICAMA SANKALE. TUDI IGRALA SEM SE. OB NOVEM LETU SMO ODPRLI ŠAMPANJEC IN NAZDRAVILI.

REBEKA CEP

OD BOŽIČKA SEM DOBILA MODNEGA PONIJA, PREOBLEKE, MANDARINE, HLAČE IN MAJICO. V POČITNICAH SEM SE IGRALA LEGO KOCKE, RISALA IN GLEDALA TELEVIZIJO. OB NOVEM LETU PA SMO SPUŠČALI RAKETE.

TJAŠA PODGORŠEK

OB NOVEM LETU SMO ŠLI K MOJEMU BRATRANCU IN SMO SPUŠČALI RAKETE. POTEM SMO DOMA ODPRLI ŠAMPANJEC IN ZOPET SMO SPUŠČALI RAKETE. IGRAL SEM SE TUDI Z DEDIJEM IN BABICO. VOZIL SEM SE S KOLESOM.

ŽAN HERCOG

OB NOVEM LETU SMO ODPRLI OTROŠKI ŠAMPANJEC IN SPUŠČALI RAZLIČNE RAKETE IN PETARDE. BOŽIČEK MI JE PRINESEL URO, BOŽIČNO RISANKO, LEGO IGRAČE, OBLAČILA IN BONBONE.

TEO HERTIŠ

OB NOVEM LETU SMO NAZDRAVILI S ŠAMPANJCEM IN ZUNAJ SMO SPUŠČALI RAKETE. BOŽIČEK MI JE PRINESEL DARILO, DOBIL SEM SPIDERMANA IN DVA SPREJA, EDEN JE ZA POLETI IN EDEN JE ZA POZIMI. TUDI MOJ BRATEC DOMEN JE DOBIL DARILO.

SAMO TOMASINO

Žan Vrabčič

Simon Kovačič

NAŠI DOSEŽKI

**BRONASTO
VEGOVO
PRIZNANJE**

Mihael Cep

Žan Hercog

Simon Kovačič

Samo Tomasino

GALERIJA PRVOŠOLČKOV

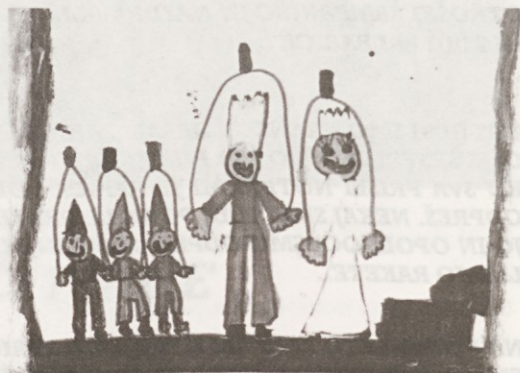
Rebeka Cep

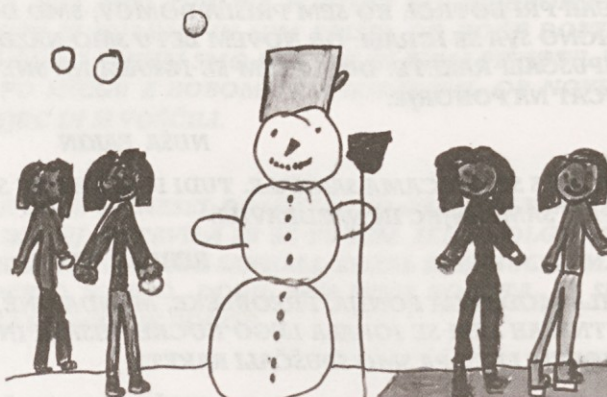
Lana Gajšt

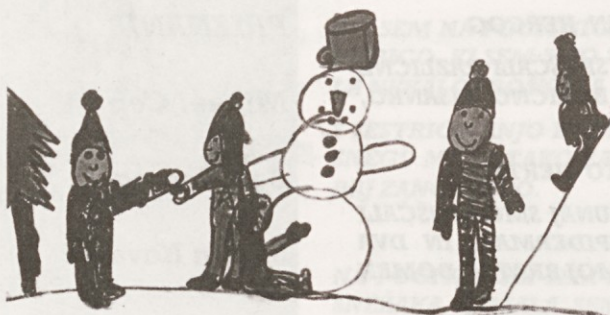
Žiga Polajžer

Lea Vidovič

Tamara Pleteršek

Rebeka Cep

Mihael Cep

Učenci in učenke 2. a
z razredničarko
Andrejko Nemec

SREČEN SEM

...kadar se igram (Žan A.),
...kadar dobim od mami-
ce darilo (Larisa),
...kadar imamo za kosilo
lazanjo (Sanja),
...kadar imam rojstni dan
(Danaja),
...kadar me mami objame
(Tea),
...kadar moja muca dobi
mladičke (Sara Z.),
...kadar se vozim na trak-
torju (Blaž),

...kadar me kuža oblizne
(Sara P.),
...kadar me babi stisne v
naročje (Iris),
...kadar mi mami kaj kupi
(Alen),
...kadar grem v živalski
vrt (Jošt),
...kadar se vsi lepo igra-
mo (Špela),
...kadar dobim darilo
(Žan K.),
...kadar se igram z brat-
rancem (Florijan),

...kadar jaham konjička
(Vojko),
...kadar se igram s sestri-
čno Žano (Zarja),
...kadar mi ati kupi slado-
led (Kaja),
...kadar gremo na morje
(Nina),
...kadar grem na obisk k
prijateljem (Matic),
...kadar ati prinese
domov pištolo pumparco
(Urh).

V LUTKOVNEM GLEDALIŠČU

Z AVTOBUSOM SMO SE PELJALI V MARIBOR. ŠLI SMO V GLEDALIŠČE IN SE VSED-
LI NA STOLČKE. PREDSTAVA SE JE ZAČELA. NA PREDSTAVI JE BILO LEPO. NAS-
TOPALI SO SNEGULJČICA IN SEDEM PALČKOV. BILO MI JE VSEČ.

ALEN MAJCEN

V ŠOLI SMO ČAKALI NA AVTOBUS IN SE PELJALI V GLEDALIŠČE V MARIBOR.
POGLEDALI SMO SI SNEGULJČICO. BILO JE LEPO. ODPELJALI SMO SE V ŠOLO.

JOŠT VEDLIN

OBISKALI SMO KMETIJO IN MUZEJ

V torek smo šli na kmetijo. Sprejela sta nas gospa Elica in gospod Edi. Videli smo stroje in živali. Videli smo krave, pujske in zajčke. Najbolj mi je bil všeč zajček. Potem smo si šli ogledat ribnik. Imeli smo se lepo.

Nina Gajser

Šli smo na kmetijo. Videli smo traktorje in nakladalko. Videli smo živali in druge stroje. Videli smo tudi mlekarno. Videli smo zajčke, pujske in krave. Bilo je zabavno.

Matic Pernat

V torek smo obiskali kmetijo. Tam nas je sprejela gospa Elica in gospod Edi. Pokazala sta nam različne stroje in živali. Najprej sta nam pokazala krave, ki so se krtačile. Pokazala sta nam zajčke in pujske. Potem smo si ogledali ribnik in opazovali ribe. Potem smo pojedli sirovo štručko in se odpravili domov. Najbolj všeč so mi bili zajčki.

Sara Plečko

V torek smo šli na kmetijo. Tam sta nas sprejela gospa Elica in gospod Edi. Nato smo si šli ogledat stroje. Ko smo si pogledali stroje, smo si šli ogledat živali. Ko smo prišli iz hleva, smo se najedli. Ko smo se najedli, smo šli v šolo. Bilo mi je všeč.

Blaž Mesarič

Muzej smo obiskali v torek. Sprejela nas je gospa, ki dela v muzeju. Videli smo stroje za šivanje in kako naredijo slike za gobeline. Imela sem se lepo.

Zarja Vuk

MOJA DRUŽINA

SEM ŽAN. IMAM MAMICO, ATIJA, ROKA, DEDIJA IN BABICO. JAZ SE RAD IGRAM IGRE. MOJ BRATEC SE RAD IGRA Z AVTOMOBILI. MOJA BABI RADA KUHA. MOJA MAMI RADA GLEDA TELEVIZIJO.

ŽAN KOROŠEC

JAZ SEM VOJKO. IMAM MLAJŠO SESTRICO SILVO. IMAM BRATCA JANEZA, MAMICO LOJZKO IN ATIJA JANEZA. MAMI RADA KUHA, ATI RAD DELA. JAZ SE RAD SANKAM. SESTRICA SE RADA IGRA, BRATEC PA SE RAD UČI. SMO VESELA DRUŽINA.

VOJKO KOREZ

JAZ SEM ŠPELA. MOJ BRATEC JE ŽIGA. IMAM MAMICO, ATIJA, BABICO IN ŠE DEDIJA. JAZ RADA HODIM V ŠOLO. RADA SE IGRAM Z ŽIGETOM. MAMICI RADA POMAGAM. RADA HODIM Z ATIJEVOM V GOZD.

ŠPELA POLAJŽER

Tea Marčič

NOVOLETNE POČITNICE

ZJUTRAJ SVA Z MOJIM
ATIJEJEM ŠLA V BOLNICO
OBISKAT MOJEGA BRAT-
CA AMBROŽA IN MAMI-
CO.

URH ZEBEC

ZJUTRAJ SVA Z BRATCEM
GLEDALA RISANKE.
POTEM SMO SE ŠLI SAN-
KAT IN SMUČAT. POTEM
JE ŽE BILA NOČ. SLI SMO
NA VELIK I HRIB IN SMO
SPUŠČALI PETARDE IN
RAKETE.

SARA ZAKELŠEK

KRASILI SMO BOŽIČNO
DREVO. OGLEDALI SMO
SI ŽIVE JASLICE. OBISKA-
LA SEM TETO OLGO. S
PRIJATELJICO VANESO
SVA SE VELIKO IGRALI.
VSAKO JUTRO SEM GLE-
DALA RISANKE.

LARISA LAMPRET

Kaja Gajšt

Kaja Gajšt

Iris Krivec

PLAVALNI TEČAJ

Prejšnji teden smo šli na plavalni tečaj. Tja smo prišli z avtobusom. Ko smo prišli na Ptuj, smo šli v garderobe. Potem smo se preoblekli v kopalke. Šli smo se stuširat in v bazen. Nekaj časa smo telovadili. Potem so nas poklicali učitelji. Mene je poklicala učiteljica Vesna. Potem smo šli plavat v globoki bazen. Na koncu smo lahko šli na tobogan. Naučila sem se plavat žabico. Na plavalnem tečaju smo se zabavali.

Danaja Vogel

Prišla sem v šolo. Počakala sem v našem razredu. Potem je prišel avtobus in nas je odpeljal v toplice. Ko smo prišli v toplice, smo se preoblekli v kopalke. Potem smo telovadili. Kasneje smo plavalni kravi in šli na tobogan. Na plavalnem tečaju sem se imela lepo.

Iris Krivec

Z avtobusom smo se peljali na plavalni tečaj. Potem smo šli v slačilnice. Vzeli smo brisače in se stuširali. Potem smo šli v mali bazen, nato v veliki bazen. Naučili smo se plavati žabico. Potem smo šli na tobogan. Potem smo se stuširali. Na plavalnem tečaju smo bili veseli.

Žan Ahec

POZDRAV POMLADI

V petek smo nastopali. Nastopalo je veliko ljudi. Eni so peli, drugi so plesali in igrali. Mami je bila srečna zato, ker sem lepo nastopal. » Lepo ste nastopali,« je rekla tudi učiteljica.

Florijan Pišek

V petek smo plesali in peli. Bilo mi je lepo. Tudi otroci iz Ptujске gore in Stoperc so nastopali. Na koncu so mamice dobile rože. Potem smo šli domov. Bilo je lepo.

Kaja Gajšt

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Žan Ahec

Kaja Gajšt

Zarja Vuk

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Kaja Gajšt

Iris Krivec

Danaja Vogel

KAKO POSTATI PILOT?

V šoli smo brali zgodbi o letalu. Mene in moje sošolce je zanimalo, kako lahko postaneš pilot. Moj boter je pilot. Vprašala sem mojega botra Robija Tetičkoviča in on mi je povedal:

» Če želiš postati pilot, moraš biti popolnoma zdrav. To ugotovi zdravniška komisija. Nato je potrebno šolanje v pilotski šoli. To šolanje je sestavljeno iz teorije in prakse. Po končani šoli se pridobi pilotska licenca (dovoljenje za letenje). Piloti se morajo vedno izobraževati in hoditi na zdravniške preglede, da se ugotovijo njihove sposobnosti.«

Sanja Ekart

Tea Marčič

Učenci in učenke 3. a z razredničarko Jadranko Frlež

KDO JE PRIJATELJ

Prijatelji so posebne vrste ljudje. Včasih mi kaj podarijo, ko sem žalostna, me potolažijo in vedno so prijazni z mano.

Nastja Gorjanc

Prijatelj je tisti, ki me nikoli ne razjezi.

Nika Hajšek

Prijatelj je Benjamin, ker mi pomaga pri pisanju naloge.

Matej Galun

Prijatelj je tisti, ki mi pomaga in se z mano rad igra.

Dominik Lampret

Pravi prijatelj je moj sošolec Vid, ker mi vedno pomaga, ko potrebujem pomoč.

Denis Dajnko

Prijatelj je vedno prijazen.

Denis Vek

MOJ PROSTI ČAS

Vsak dan, ko pridem iz šole, se najprej preoblečem. Kosilo me že čaka. Po kosilu napišem nalogo, nato se učim za naslednji dan. Potem imam prosti čas. Rad igram tenis in nogomet. Z mamo večkrat igrava badminton. Včasih nama nagaja veter. Takrat žogica leti po svoje. Pri igri zelo uživava. Velikokrat poberem žogico nameso to mame. Vesel sem, da se mama rada igra z mano. Zato jo imam zelo rad.

Aleksander Kovačič

Nika Hajšek

Tjaša Unuk

MOJA KAPICA

ZELENA KAPICA

Živela je deklica, ki so jo klicali Zelena kapica. Mama je Zeleni kapici povedala, da je dedek zbolel. Rekla ji je, naj mu nese piškote, cigare, vino, cigarete in vžigalnik. Zelena kapica je vzela skiro in se odpeljala. Sredi gozda je srečala volka in se ustavila. Pozdravila ga je: »Živijo! Kdo si pa ti?« Odgovoril je, da je volk iz pravljice. Vprašal jo je: »Kam greš pa ti?« »Jaz grem k dedku.« Volk jo je spomnil, da je nekaj pozabila. Zelena kapica se je začudila: »Kaj neki sem pozabila?« Volk ji je odgovoril: »Pozabila si sočne gozdne jagode, ki jih imamo vsi na svetu radi.« Potem se je volk poslovil. Odšel je k dedku. Zelena kapica pa je odšla nabirat jagode. Potem je vzela skiro in se odpeljala k dedku. Volk je bil tedaj že pri dedkovi hiši. Potrkal je na vrata. Dedek ga je povabil, naj vstopi. Volk je dedku dejal, naj gre pod posteljo, ker se bodo igrali Zelena kapica. Dedek ga je ubogal in zlezel pod posteljo. Medtem je prišla Zelena kapica in odprla vrata. Mislila je, da v postelji leži dedek. Iz košarice je zložila dobrote na mizo. Ko je zagledala dedka, ga je začudeno vprašala, zakaj ima tako velike oči, ušesa in usta. Volk ji je odgovarjal na vprašanja in Zelena kapica je spoznala, da to ni dedkov glas. Rekla mu je, da ni dedek, ampak volk iz pravljice. Tisti volk, ki ga je srečala na poti do dedka. Vprašala je, kje je dedek. Takrat je prišel izpod postelje. Zelena kapica je še vprašala volka, kam bo šel sedaj, ko je pravljice konec. Odgovoril ji je, da noče več

nazaj v pravljico. Deklica mu je ponudila mesto čuvaja svojega doma in to le pod pogojem, če se bo naučil lajati.

Tjaša Unuk

ORANŽNA KAPICA

Nekoč je živela majhna deklica, ki so jo vsi klicali Oranžna kapica. Živela je v bloku. Tudi prijatelj je ni zmanjkalo, saj je v bloku živelo veliko otrok.

Pozimi je Oranžni kapici zbolela babica, zato je morala iti k njej. Nesla ji je: med, tablete, vitamine in pecivo. S seboj je vzela tudi svojega mačka, ki je bil črne barve in je imel kratko dlako. Šla sta po cesti. Z avtomobilom se je mimo njiju pripeljal dedek in ju vprašal, kam gresta. Oranžna kapica mu je povedala, da gresta k babici. Dedek ji je ponudil prevoz, a ga je Oranžna kapica zavrnila. Spomnila se je, da manjka le še šopek rož, zato je šla preko ceste in nabrala rože. Ko sta prišla do babice, sta ji dala dobrote iz košarice. Komaj je malo pojedla, že je vstopil dedek in vsi so si razdelili dobrote iz košarice. Oranžna Kapica in njen maček sta se poslovila in odšla domov in sta živela srečno do konca svojih dni.

Agata Cep

MODRA KAPICA

Nekoč je živela Modra kapica. Nekega dne je zbolel dedek. Mama je rekla Modri kapici: »Obišči dedka! Pojdi skozi gozd. V košek sem ti dala vino, kos klobase in cigarete. Ampak pazi se medveda.« Modra kapica se je odpeljala s kolesom, da bi kupila dinamit.

Tedaj je srečala medveda. Medved jo je sunil s kolesa. Modra kapica je prižgala dinamit in zbežala s kolesom. Slišal se je velik bum. Prišla je do dedkove hiše. Dedek se je razveselil dobrot, ki mu jih je prinesla. Pojedel je klobaso in prižgal cigareto. Čez nekaj dni je bil že zdrav.

Marko Vrabič

RUMENA KAPICA

Nekoč je živela babica. Imela je vnukinjo, ki je oboževala rumeno barvo. Za rojstni dan ji je spletla rumeno kapico. Bila ji je zelo všeč. Vedno jo je nosila. Začeli so jo klicati Rumena kapica. To ime ji je ugajalo. Zgodilo se je, da je babica zbolela. Rumena kapica jo je šla obiskat. Mamica ji je pripravila košaro z dobrotami. Deklica jo je vzela in odšla k babici. V gozdu na jasi je srečala medveda. Zanimalo ga je, kje živi babica. Rumena kapica mu je povedala, da babica živi na koncu vasi, ob robu gozda. Medved je deklico zvalil na jaso nabirat sočne jagode. Medtem jo je pobrisal k babici in jo požrl. Rumena kapica je pritekla s šopkom jagod k babici. Namesto babice je v postelji našla medveda. Deklica se je prestrašila in zakričala. Medved je skočil iz postelje in jo požrl. Takrat je na obisk k babici prišel sosed. V postelji je zagledal medveda, ki je glasno smrčal. Sosed mu je prerezal trebuh in iz njega sta skočili babica in Rumena kapica. Skupaj so zaplesali in se posladkali z jagodami in dobrotami. Medveda so napodili v gozd.

Nina Majcen

Vid Žnidar

Marko Vrabič

Anja Kores

Monika Butolen

ZELENA KAPICA

Nekoč je živela deklica z imenom Zelena kapica. Šla je v gozd, tam sta z volkom igrala tenis. Mimo je prišel lovec in se jima pridružil pri igri. Igrali so se lovca. Iz radovednosti so se jim pridružile še druge gozdne živali. Igrali so nogomet, odbojko in košarko.

Vid Žnidar

PESMICI

MAJHEN PTIČEK

Spomladansko sonce
posije,

že slišim majhnega ptička
žvrgolet: čiv, čiv, čiv.

Skozi okno se ozrem,
da ogledam si ga,
čiv, čiv, čiv.

Glej, kako je lep!

Naj mi poje vsako jutro,
naj njegovo petje prebudi
me,
saj tako polepša dan mi,
čiv, čiv, čiv.

Suzana Vogrinec

BAMBI

Bambi skače sem ter tja,
repek čisto bel ima.
Mamo zelo rad ima,
saj pomagati mu vedno
zna.

Oče pravi korenjak je,
ki resnično zna se bojevati.
Čuva sinka, mamo in vse,
ki radi ga imajo.

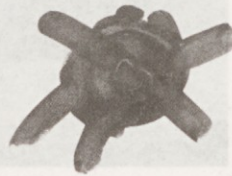
Bambi rad se igra
in skače naokoli sem ter
tja.

Oče in mama ga svarita:
»Pazi lovca se, ki kiha.«

Danijel Geiser

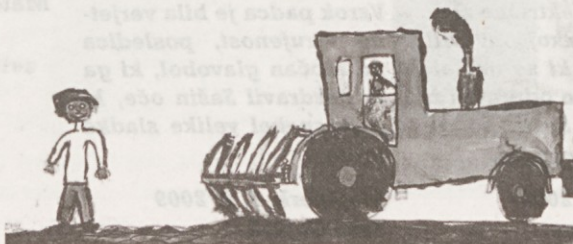
Agata Cep

Karin Petrovič

Suzana Vogrinec

Mitja Pajnkhofer

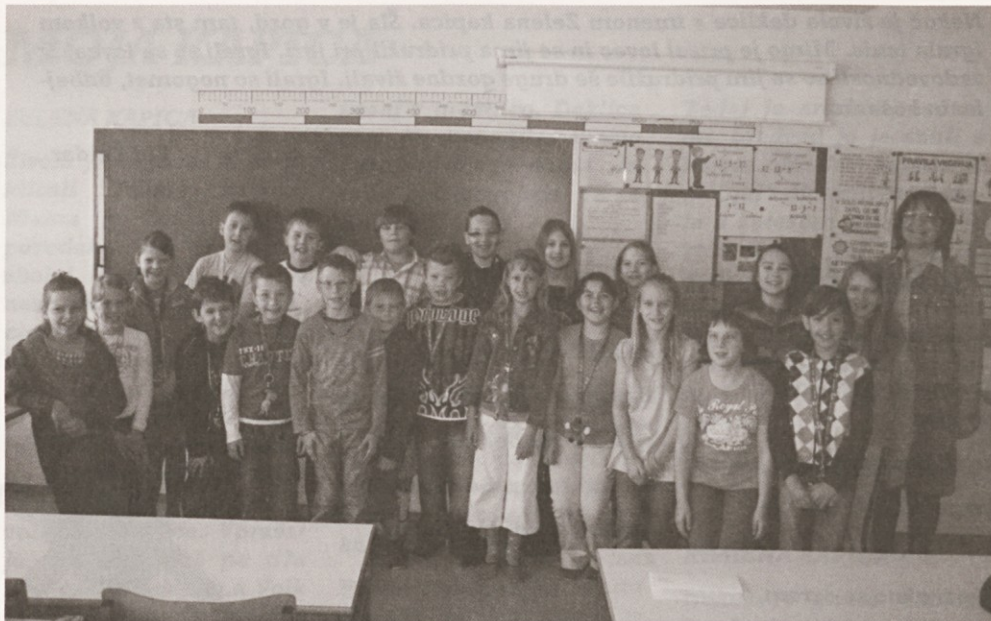
NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO
PRIZNANJE

Anja Kores, Nina Majcen,
Denis Vek, Marko Vrabič,
Suzana Vogrinec

BRONASTO CANKARJEVO
PRIZNANJE

Agata Cep, Anja Kores,
Nina Majcen, Tjaša Unuk,
Marko Vrabič

Učenci in učenke 4. a
z razredničarko Miro
Marinič

NOVICE IZ NAŠEGA KRAJA

SKOTILA KOZLIČKA

Včeraj, 2. 2. 2009 ob 16. uri, je Monika Plavčak klicala babica Marija Mesarič. Povedala ji je veselo novico, da je koza Rina skotila dva kozlička. Babica Marija je Monika vprašala za nasvet o poimenovanju kozličkov. Monika Plavčak se je odločila, da jima da ime Rjavko in Sivko. Babica Marija se je strinjala. Monika je babici obljubila, da bo kozlička kmalu obiskala.

Majšperk, 3. 2. 2009
Monika Plavčak

ELEKTRIČNI MRK

V kraju Sestrže v občini Majšperk, je dne 14. 1. 2009 zmanjkalo električnega toka. Krivec za nastalo nesrečo naj bi bilo neurje z dežjem in vetrom, ki je vrglo ptičje gnezdo na električne žice. Krajanji so takoj obvestili električarje, ki so nastalo situacijo hitro odpravili in prebivalcem Sestrž ponovno osvetlili domove.

Sestrže, 5. 2. 2009
Tjaša Križanec

ZMEŠNJAVA V GARAŽI

Včeraj, 2. 2. 2009, je ob prihodu iz šole v družinski hiši v Stogovcih Nika Korez našla pravo razdejano v garaži. Vseposod so bile razmetane in pogrizene blazine, kartoni, čevlji in še nekateri drugi neprepoznalni predmeti. Krivca je kmalu odkrila v domačem psu Boniju. Za nered v garaži je poskrbela sestra Mateja, ki je garažo pospravila še pred prihodom staršev.

Stogovci, 3. 2. 2009
Nika Korez

BOLEČ PADEC PO ZASNEŽENEM BREGU

V torek, 3. 2. 2009 ob 14. uri, se je zgodila neizgoda. Saša Gajšek se je po večurnem deskanju po domačem klancu prevrnila po poledeneli progi in deska ji je padla na glavo. Vzrok padca je bila verjetno utrujenost, posledica pa močan glavobol, ki ga je pozdravil Sašin oče, ki ji je spekel velike sladke krofe.

Majšperk, 5. 2. 2009
Saša Gajšek

ČUČKOV ZOBOK

Dne, 1. 2. 2009, je v domači sobi lastnice Klementine Križanec prišlo do nevsakdanjega odkritja. Klementina, lastnica črnega mucka po imenu Čučko, je namreč našla njegov mlečni zobok. Odkritje je presenetilo vse družinske člane, saj kaj takega še niso videli.

Makole, 3. 2. 2009
Klementina Križanec

PADEC S SMUČMI

V sredo, 28. 1. 2009 v popoldanskem času, je Mateja Planinšek šla s svojimi prijatelji na bližnji hrib odkrivat zimske radosti. Ob prvem spustu s smučmi po hribu navzdol, je močno padla in si poškodovala nogo, ki jo je precej bolela.

Majšperk, 2. 2. 2009
Mateja Planinšek

Uroš Babšek

MAMICA PA, PA

Mamica draga,
rekla si mi,
zdaj grem v službo,
ti kar zaspi.
Pa, pa, adijo,
en poljubček mi daj
se vidiva popoldan še kaj.

Saša Gajšek

Kadar mamica je v službi,
sem sama doma.
Preden odide,
mi vedno reče pa, pa.

Mateja Božičko

Mamica zjutraj v službo
gre,
jaz pa spančkam še.
Nato se zbudim,
v šolo grem,
se tam učim
in nato domov oddrvim.
Tudi mamica kmalu iz
službe prihiti,
hitro še kosilo naredi,
nato v šolo oddrvi,
da se še več nauči.

Antonia Kodrič

Mamica je odšla
in vsi so za njo kričali pa,
pa.
V daljni deželi je bila
žalostna
in se odločila, da se vrne
nazaj.
Ko so mamico zagledali,
so bili zelo veseli.

Nastja Korez

Mamica je kot žarek son-
ca,
ki vsako jutro se smehlja
in vsak otrok svojo mami-
co rad ima.
Ko mamica v službo gre,
tudi ona žalostna je,
ko ji rečem pa, pa.

Nika Korez

Ko mamica gre v službo,
grem jaz v šolsko družbo.
Preden grem v šolo,
zajtrk mi pripravi,
ljubčka mi da
in reče mi pa, pa.

Rebeka Podpečan

Moja mama pomeni mi
ljubezen,
kot roža dehteča, ki na
vrtu cveti.
Pomeni mi dobro srce, ki
zame skrbi.
Mami bi dala vse, kar si
moje srce poželi.
Ker je mama ena sama,
jo še rajši imam
in ji dam en koš sanj.

Mojca Ahec

Zjutraj se zbudim,
po mamico odhitim
in jo zbudim.
Skupaj v šolo odhitiva,
pred vrati ji odgovorim,
mamica pa, pa.

David Zakelšek

Ko se zjutraj vstanem, si
očke pomanem,
hitro vstanem in mamico
objamem.

Na hitro se z njo posvetu-
jem

in že se obujem.

Po cesti že drvimo

in o novem dnevu govori-
mo.

Napotki sem in tja,

govorimo hitro kar se da,

saj mamica mi govori že
pa, pa.

Aljaž Petrovič

En, dva, tri in že bije ura
polnoči,
še malo in mama mora v
službo iti
in me samega pustiti.

Adijo mama in pa, pa,
saj po službi se spet vidi-
va.

Niko Bogović

Antonia Kodrič

RAD IMEJ ŽIVALI IN CVETLICE

MOJ MUCEK

Moj mucek je črn,
rad skače za grm.
Rad miške lovi,
če se mu katera pusti.
Vsi ga radi imamo,
nikomur ga ne damo!

Lana Božičko

MOJ MUCEK

Moj mucek,
je pravi bucek,
kadar se mleka napije,
si s tačko smrček umije
in že spet zavije.

Na seniku veselo zaspi,
mimo smrčka miška hiti,
jo zbuditi želi
in hitro proč odleti,
da je muca ne dobi.

Rok Avguštin

ČEBELICA

Čebelica leti
in se v drevo zaleti,
buško dobi,
ki jo zelo boli.
K zdravniku odleti,
da buško ozdravil bi,
buške več ni,
lahko normalno leti.
K trotu hiti,
ki bolan v cvetu leži,
mu med naredi,
ga z njim ozdravi.
Zdaj družina čebelja vese-
la živi,
od cveta do cveta hiti,
kdor ustavi jo,
pik dobi.

Tjaša Križanec

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

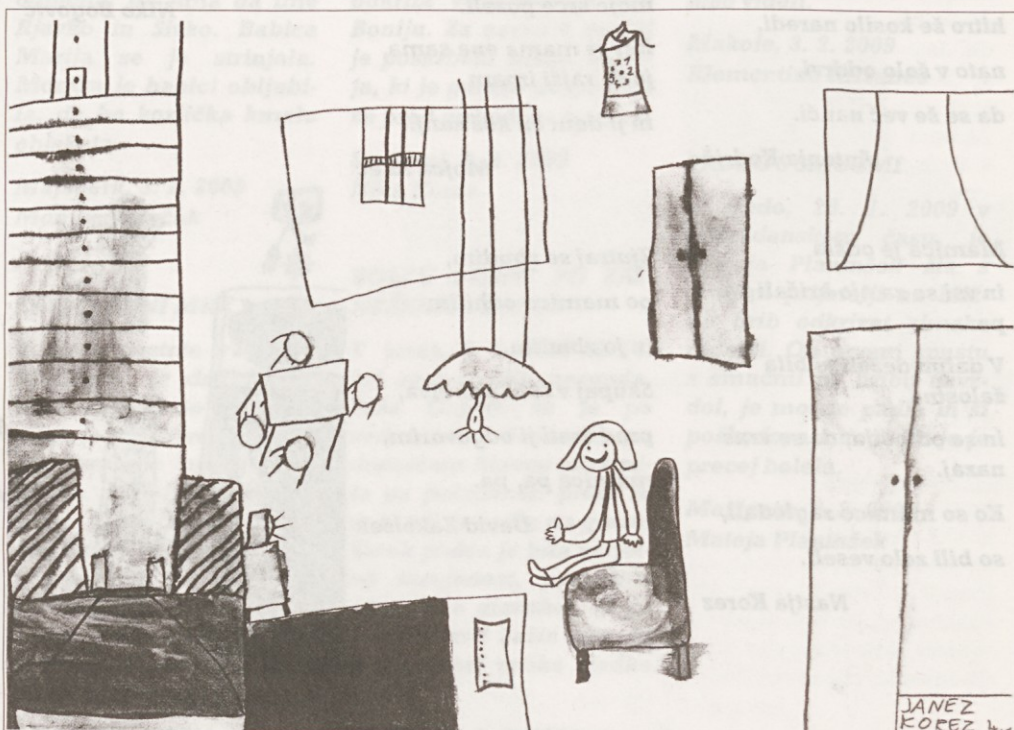
Nika Korez

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Uroš Babšek

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Uroš Babšek
Nika Korez
Tjaša Križanec
Monika Plavčak
Rebeka
Podpečan

Janez Korez

Učenci in učenke 5. a z razredničarko Drago Krošel

POHOD NA SLIVNICO IN CERKNIŠKO JEZERO

V soboto 18. aprila 2009 smo člani planinskega krožka imeli pohod na Slivnico in Cerkniško jezero.

Zjutraj ob 6.00 smo se zbrali pred šolo, od koder smo se z avtobusom odpeljali proti Cerknici na Notranjskem. Ko smo prispeli, smo si ogledali živo maketo presihajočega Cerkniškega jezera. Bilo je zelo zanimivo. Veliko sem tudi izvedel o Cerkniškem jezeru. Pa tudi gospod, ki je predstavljal živo maketo, je bil zelo zabaven, ker je govoril v cerkniškem narečju. Po predstavitvi smo odšli v drugo sobo na ogled multivizije Cerkniškega jezera v štirih letnih časih. Po multiviziji smo imeli malico ter se nato odpeljali še na ogled jezera od blizu. Ob jezeru je bilo polno zanimivih rastlin in majhnih žabic.

Nato smo se odpeljali do Cerknice, ki leži na nadmorski višini 570m in se povzpeli na vrh čarovniške gore Slivnica, ki je visoka 1114m. Po uri in pol dolge hoje smo prispeli do doma na Slivnici, ki je malo pod vrhom. V domu smo imeli malico. Zadržali smo se dalj časa, ker je zunaj bila ploha. Z doma je bil lep pogled na Cerkniško polje in jezero. Kljub temu da je Slivnica znana po čarovnicah, nismo srečali nobene. Po daljšem počitku smo se vrnili do avtobusa in se odpeljali na grad Snežnik. Tam smo si ogledali polharski in lovski muzej. Videli smo veliko zanimivih živali ter način lovljenja polhov s pastmi.

Z avtobusom smo se nato odpeljali domov. Izlet mi je bil všeč, saj je bil zelo poučen in si želim še več takšnih izletov.

Anže Vedlin

MOJ KUŽA PIKI

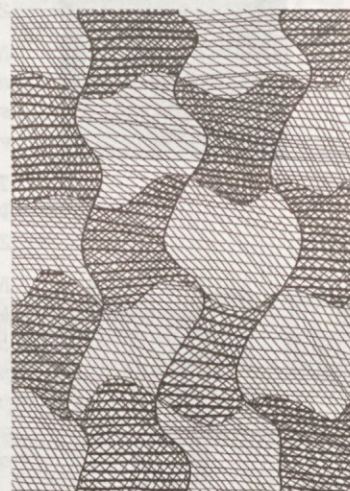
Nedeljsko popoldne me je ati presenetil, ko je domov pripeljal kužka. Dobila sem ga za rojstni dan.

Ko sta ati in kuža prišla domov, sva ga z bratom Alešem dala iz škatle. Mami mu je prinesla hrano. Jaz sem mu v posodo natočila vode. Ati je povedal, da je kuža star tri mesece. Deda mu je pripravil ovratnico, ki jo ima okoli vratu. Vsi skupaj smo mu izbrali ime Piki. Na vrstico smo ga navadili tako, da smo ga privezali in z njim odšli na sprehod.

Naslednji dan sem mu kupila igralko v obliki kosti. Ko je osamljen, se zelo rad igra z njo. Kadar je spuščen, zelo rad teka po travniku in grize pasjo travo. Včasih uide k sosedovi psički Tari. Ko prihajam iz šole, mi priteče na cesto naproti, da ga pobožam. Njegova najljubša hrana so briketi ali konzerve, pije pa vodo. Pozimi najraje spi v kurilnici v škatli, ko je toplejše spi zunaj v svoji škatli.

V prostem času se rada igram z njim ali ga peljem na sprehod. Odkar ga imam, sva zelo navezana eden na drugega.

Nina Verdenik

Samuel Plečko

Samuel Plečko

VELIKONOČNA REGATA

Člani jadralske sekcije BD Ranca smo se udeležili Velikonočne regate v Portorožu, ki jo je organiziral JK Pirat. Tekmovali smo v razredu optimist. Bilo je 367 tekmovalcev, ki so prišli iz Nemčije, Avstrije, Italije, Madžarske, Poljske, Češke, Slovaške, Latvije, Srbije in Belgije. To je bila moja prva prava regata na morju.

V petek 10. aprila smo se jadranci ob šestih dobili pred klubom. Po treh urah vožnje smo prispeli v Piran. Ker v Portorožu ni bilo prostora za vse, smo ostali v Piranu zraven še nekaterih kubov. Hitro smo zložili barke s prikolice, kajti bili smo pozni. Trener nas je šel prijaviti v klub Pirat. Vsak je dobil zastavico drugačne barve, da smo se ločili po skupinah, ker nas je bilo preveč, da bi lahko startali vsi na enkrat. Dobil sem rumeno zastavico. Prvi start je bil ob 11.00. Zato smo šli na vodo že ob 10.30, ker smo potrebovali precej časa, da smo prijadrali do Portoroža. Tisti dan je ravno prav pihalo. Odjadrali smo tri plove. Ko sem se vračal, me je trener vlekli s čolnom.

Na kopnem sem barko pospravil in odnesel jadro v Piranski klub, se preoblekel in odpeljali smo se do bungalova. Vsi smo bili zelo lačni, zato smo se odpravili na pico. Zvečer smo se vrnili nazaj v bungalov, kjer smo se umili in igrali karte.

Naslednje jutro, ko smo še vsi spali, sta se moj ati in trener odpravila po nakupih in na kavo. Ko sta se vrnila, sta nas zbudila in pripravila zajtrk. Hitro smo se najedli in se odpeljali v Piran. Trener je šel v Portorož pogledat rezultate. Bil sem 302. Jaz sem v tem času pripravil barko. Potem sem se preoblekel in odjadral na start.

Tisti dan mi je šlo bolje. Odjadrali smo tri plove. V klub Pirat smo imeli pogostitev. Videl sem, da sem 290. Po večerji smo počakali na žreb nagrad. Nisem imel sreče. Zvečer smo se šli pantomimo. Bilo je zelo smešno.

Naslednje jutro sta nas spet zbudila ati in trener. Za zajtrk smo imeli viki kremo in kruh. Bil je zadnji dan in vsi smo hoteli izboljšati rezultate. Zaradi slabega vetra smo odjadrali samo en plov. Pospravili smo barke in dvignili čoln iz vode. Ko je bilo vse pripravljeno, so se moji sojadralci in trener odpeljali domov, midva z atijem pa sva počakala na mojega nonota. Medtem sva gledala podelitev pokalov in žreb za novega optimista. Regato sem končal na 291 mestu. Potem naju je prišel iskat nono in odpeljali smo se k nonotu in noni v Novo Gorico.

Z rezultatom na svoji prvi regati sem zadovoljen. Na regati mi je bilo všeč, ker rad jadram, pa tudi druženje s sojadralci je bilo prijetno.

Ana Krošel

Samuel Plečko

Nina Verdenik

Tjaša Purg

Teja Travnikar

Nina Verdenik

Moja zmaga v STREET SHOW-u

V soboto, 4.4.2009, sem imela v Novem mestu plesno tekmovanje v modernih plesih street show. Tja sem šla z mamico in sestrice Zojo.

Dopoldan sem z družino imela zgodnje kosilo, saj sem na tekmovanju morala biti že zelo zgodaj. Nato smo se odpravile na pot. Ati, bratca Anže in Domen pa so šli na praznovanje, ki so ga imeli v družini Dornovega prijatelja Nika.

Ko smo prispele na tekmovanje, je bila dvorana že polna ljudi, saj se je začelo že zjutraj. Jaz sem bila na vrsti komaj pozno popoldne. Bila sem že neučakana, opazovala sem plesalce in plesalke in se pogovarjala s plesalcem iz naše plesne šole. Nato sem se igrala s sestrice. Skupaj z mamico smo odšle za nekaj časa na svež zrak. Žal z mano ni bilo plesne učiteljice Simone, ker je morala v Italijo.

Ko je ura odbila pet, sem si oddahnila, saj sem vedela, da bom kmalu na vrsti. A ni bilo tako. Čakala sem še nekaj časa, kar mi ni bilo všeč. Medtem mi je Simona poslala sporočilo, kako mi je šlo, jaz pa še vedno nisem nastopila. Potem sem bila končno na vrsti. Ko sem stopila na oder, sem bila malo živčna, ko pa sem zaslišala glasbo, sem se pomirila in začela plesati. Dala sem vse od sebe in uživala. Mamica in Zoja sta navdušeno navijali. Ploskali so tudi ostali v dvorani, čeprav me niso poznali. Nastop je uspel. Predstavljala sem zvezdico.

Nastopilo je še nekaj skupin, plesalk in plesalcev, potem pa je napočila podelitev. Bila sem zelo nemirna. Ko pa so povedali, da sem prva, sem bila presrečna. Hitro sem odhitela po priznanje. Potem smo poslale sporočila in se odpeljale domov, kjer so bili vsi veseli. Čestitali so mi tudi v plesni šoli, še posebej Simona.

Bilo je zelo lepo in upam, da bom še večkrat uspešna na takšnih tekmovanjih. Vesela sem, da lahko plešem, ker to rada počnem. Tekmovanja so včasih naporna, vendar tako spoznavam nove kraje in ljudi.

Teja Travnikar

Teja Travnikar

Le kdo je to?

Pust, pust!

Zgleda kot konj s človeškimi nogami!

Včasih polula celo koga od zbranih.

(rusa)

Skače in ropota z zvonci,

zbira robce in povzroča strašen hrup.

(kurent)

Poka z bičem in odganja zimo.

Ko bič tlesne, vsi vrabci odletijo.

(pokač)

So smrdljivi, umazani, a vedno veseli.

Cingljajo z zvončki in punce imajo na glavi zavezane rute.

(cigani)

Simona Korošec

Vesel, razigran in norčav,

kako se vsi smeji-
mo, veselimo

in z maskami norimo.

Plešemo, skačemo in
potem

utrujeni domov krofe jest
hitimo.

Simona Korošec

Simona Korošec

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Petra Habjanič

Samuel Plečko

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Simona Korošec

Samuel Plečko

Nina Krošel

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Simona Korošec

Ana Krošel

Samuel Plečko

Teja Travnikar

Nina Verdenik

Učenci in učenke 5. b z razredničarko Sonjo Šterbal

DAN NOVIH STVARI

To šolsko leto je bilo zame eno izmed težjih let mojega otroštva. Iz podružnice Stoperce sem prišla v šolo Majšperk.

Zadnji dan pouka je bilo na šoli Stoperce živahno in veselo, saj so bile pred nami dolge počitnice, a šest učencev četrtega razreda nas je čutilo tesnobo in malce žalosti, saj smo zapuščali to šolo. Učenci tretjega razreda so nam napisali pesem, učiteljice pa so nam povedale nekaj besed za slovo.

Že v juniju smo se takrat še četrtošolci, naši starši in učiteljice srečali na spoznavnem dnevu v šoli Majšperk. Razdelili smo se v dva oddelka, spoznali nove razredničarke in program petega razreda. Čeprav so bile počitnice dolge, so hitro minile. Že je bil tu 1. september 2008. Zjutraj sem komaj čakala, da grem na avtobusno postajo, kjer me je že čakala bivša sošolka Petra. Šele takrat sem se zavedala, da ne bom imela istih sošolcev in učiteljev in me je postalo malo strah. Po dolgem čakanju je na avtobusno postajo pripeljal avtobus. S Petro sva se začudili, ker je bil prazen in sva pomislili, da sva pravega že zamudili. Vseeno sva šli gor. Med potjo sva se pogovarjali o počitnicah in hitro smo prispeli v Majšperk.

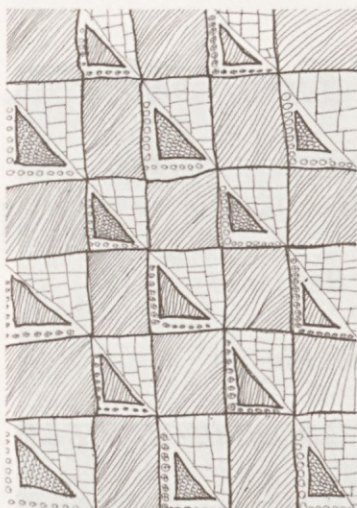
Pred šolo sva srečali Saro, Katarino, Primoža, Janija in Aljaža. Nihče ni vedel, kam moramo iti. Nekaj časa smo stali pred šolo in opazovali dogajanje okrog nje. Nato smo šli za drugimi v amfiteater. Posedli smo se na tribune. Pozdravil nas je ravnatelj in nam povedal, v kateri učilnici smo in kdo je naš razrednik. Potem smo odšli k naši razredničarki Sonji Šterbal. Razdelila nam je ključke od garderobnih omaric, nato pa smo odšli v našo novo učilnico.

Najprej smo se predstavili in pogovorili o počitnicah, ter uredili še druge potrebne stvari. Ker nas je že naslednji dan čakala poletna šola v naravi, smo se pogovorili tudi o tem.

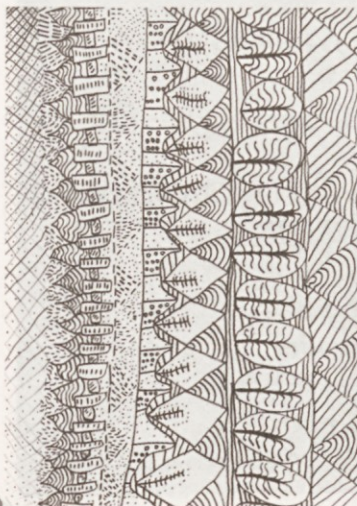
Prvi dan v novi šoli je hitro minil. Novi kolektiv se mi je zdel kar super. Prvi dan pouka v Majšperku pa sem imenovala »Dan novih stvari.«

Nadja Kamenšek

Lucija Rober

Barbara Svenšek

KOSTANJEV PIKNIK

Prvega oktobra se nas je nekaj učencev in učiteljev zbralo pred šolo, da bi polepšali njeno okolico.

Razdelili smo se v skupine. Prva skupina je postavila strašilo, druga je pripravila slamo in koruznico, tretja je trebila buče in iz njih izdelovala duhce. Ko smo imeli vse skupaj pripravljeno, smo postavili kompozicijo. Vsem nam je bila zelo všeč. Pri delu smo se zelo zabavali.

Foto: Sonja Šterbal

Nadja Kamenšek

Naslednjih nekaj dni smo se pripravljali na kostanjev piknik. Vsak dan smo spremljali vremensko napoved. Ko je bila obetavna, smo odnesli vabila svojim domačim.

V torek, 7. 10. 2008, smo se zbrali v amfiteatru naše šole. Učiteljica Sonja nas je pozdravila in povedala, kako bo druženje potekalo. Predstavila je sodnika, zapisnikarico in vodje skupin. Z žrebom smo se razdelili v tekmovalne skupine. Dobili smo jokerja, ki nam je pri izbrani igri prinesel dvojne točke. Tekmovali smo v petih igrah: koruza je doma, ličkanje, žeja, pospravljanje in kostanj v koš. Pri tem smo spoznavali stari ljudski običaji ličkanje. Po vsaki igri je bil kratek premor. V tem času smo zabeležili rezultate, predstavila se nam je tudi folklorna skupina Rožmarin iz Dolene, v kateri plešejo tudi učenci naše šole

Tekmovalcem ni bilo lahko. Prvo mesto sta osvojili rumena in zelena skupina in za nagrado dobili balone, s katerimi smo se vsi igrali. Po razglasitvi rezultatov so nas člani folklorne skupine povabili na ples. Skupaj smo zaplesali in zapeli pesem Abraham ma sedem sinov. Po končanem tekmovanju je bilo prosto druženje ob pečenih kostanjih in soku.

Jernej Fakin: »Na žalost se vsaka igra enkrat konča«.

Nadja Kamenšek: »Program mi je bil zelo všeč in upam, da bo drugo leto spet«.

Patrik Lampret: »Vesel sem bil piknika in zelo sem se zabaval«.

Marko Kužner

LITERARNI NATEČAJ

GRADIM SVET IZ BESED

Foto: Sonja Šterbal

Učiteljica nam je predstavila literarni natečaj Gradim svet iz besed založbe Rokus. Patrik, Jernej in Marko smo se odločili, da bomo sodelovali.

Med jesenskimi počitnicami smo začeli z delom. Devet predstavljenih ilustracij smo morali razvrstiti v poljubno zaporedje in jih povezati v izvirne zgodbe. Patrik je napisal zgodbo z naslovom Frančkove dogodivščine, Markova zgodba ima naslov Kostko v novi službi odličen detektiv, Jernejeva pa Detektiv Nace. Učiteljica je zgodbe pregledala in jih posredovala založbi.

Dolgo smo čakali na rezultate. Izvedeli smo, da je na natečaju sodelovalo 8000 učencev, da so bile vse zgodbe izvirne in zanimive. Med nagrajenci ni bil nihče od nas treh, a zaradi tega nismo bili razočarani. Marca smo dobili vabilo na sklepno prireditel literarnega natečaja. 7. aprila nas je učiteljica Sonja odpeljala do Pragerskega in odpeljali smo se v Ljubljano. Poiskali smo zgradbo RTV Slovenija. Najprej smo si ogledali studie, garderobe, rekvizite, scene in drugo. Nato smo odšli v studio, kjer snemajo oddajo Male sive celice. Tam so podelili nagrade učencem in mentorjem, prisluhnili smo zmagovalni zgodbi in si ogledali film, ki je nastal na podlagi zgodbe lanskega natečaja. Po končani prireditvi smo odšli v McDonalds, se sprehodili po Ljubljani, pojedli sladoled in se odpravili na vlak. Pot do Pragerskega je hitro minila, saj smo igrali družabne igre, se pogovarjali o doživetjih v Ljubljani in opazovali okolico.

»Zelo sem vesel, da sem imel priložnost iti v Ljubljano in si ogledati RTV prostore. Tega dne ne bom nikoli pozabil«. Jernej Fakin

»Ta dan mi je bil zelo zanimiv, ne bom ga pozabil. RTV prostori so zelo dobri. Ker smo od učiteljice dobili fotografije, imam še večji spomin na ta dan«. Marko Kužner

»Vesel sem, da so nas povabili v Ljubljano. Upam, da bo tudi naslednje leto tekmovanje. Zagotovo bom sodeloval in upam, da mi bo uspelo dobiti nagrado«.

Patrik Lampret

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Marko Kužner
Patrik Lampret
Nadja Kamenšek

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Marko Kužner
Jernej Fakin
Nadja Kamenšek

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Marko Kužner
Patrik Lampret
Jernej Fakin
Nadja Kamenšek
Sara Kidrič
Lucija Rober

Gasilec Miha

V gozdu

Kapa na glavi,
teče po travi,

Gasilec Miha pohiti,
ko zasliši sireno tuliti.

Ko sprehajaš se po gozdu,
slišiš ptice pet.

trava poskoči,
na sladoled skoči,

Brž obleče uniformo si
že z gasilskim avtom proti
požaru hiti.

Ko sprehajaš se po gozdu,
vidiš cvetice cveteti.

sladoled se jezi
in kislo obleži,

Ko požar pogasi,
brž na malico odhiti.

Rahel vetrič se med drev-
jem lovi

je jezen na travo,
jo vrže na glavo,

Gasilec Miha zvečer zas-
pi,

in pravi: »Pridi še ti.

kapa zbeži

da nabere novih si moči
in naslednje jutro nov
požar gasi.

Stopi v gozd, pravljичno
deželo,

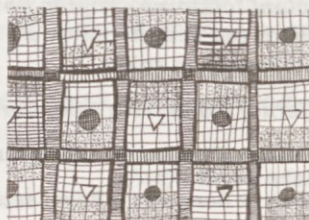
in se veseli.

obarvan svet, ki polepša
naš planet.«

Nadja Kamenšek

Sara Kidrič

Barbara Svenšek

TO SMO MI, PETI BEJEKI

Lucija vse postori,
Jernej iz muhe slona naredi,
Nadja rešuje me vse dni,
Sara K. pleše za tri,
Aleksu pri nogometu para ni,
Viktorija že za fanti meče oči,
Anji moda tuja ni,
Daša ji ob strani stoji,
Patrik nas nasmeji,
Marko na vsa vprašanja odgovori,
Vanesi se nič ne mudi,
Barbara lepo risbo naredi,
Alen vse prehiti,
Sara P. za frizuro skrbi,
Lucija R. si ne dela skrbi,
Jaz pa to prenašam vse dni.
Si lahko mislite, kako se naši učiteljci godi?

Učenci in učenke 5. a in b v letni šoli v naravi v Žusterni Koper

Foto: Sonja Šterbal

Barbara Svenšek

KRIŽANKA

Primož Korez

1.				D						
			2.	R						
3.				U						
			4.	Ž						
				5.	B					
6.							A			

- manjši zemeljski plaz (DASU)
- veda o robotih in njihovi uporabi (AKITOBOR)
- organizirana skupina samostojnih oseb (EJNEŽURDZ)
- topilnica in predelovalnica železa (ANIŽUF)
- divje govedo (NOZIB)
- nižji svet obdan z vzpetinami (ANILTOR)

Daša Kozoderč Cvetko, Anja Sagadin

NESMISLICE

Po morju pluje ladja,
trgovina je polna sadja.

Vanessa Marčič

Letalo leti,
se v drevo zaleti,
drevo se razjezi,
letalo pa zbeži.

Primož Korez

V zraku leti balon,
ki je majhen kot slon.
V zraku lezi čebela,
ki je majhna kot marela.

Aleks Lozinšek

Barbara Svenšek

Učenci in učenke 6. a z razredničarko Nado Planinc

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek se nam je mudilo na pot,
da nismo v šoli rabili stopiti v kot.

Ko na Kope smo prišli,

brž v roke vzeli smo smuči.

Tam na smučarsko preizkušnjo smo prišli,

da smo pokazali, koliko znamo mi.

Na kosilu dobro jedli smo,

samo juha nam je prišla čez glavo.

Tudi nočni pohod smo imeli,

da kasneje smo si lažje sanje zaželeli.

V torek nove smučarske učitelje dobili smo,

ti so nam pokazali, da nam je boljše šlo.

Vsak večer smo morali hitro spat,

ker smo se morali zjutraj hitro vstat.

V četrtek imeli smo disko,

v petek domov smo odšli,

zato smo veseli bili vsi.

Lora Grobelšek, Mateja Gorišek,
Julijana Lorber

MOJI PRAZNIKI

Na svetu je veliko raznih praznikov: božič, novo leto, velika noč in se veliko drugih. Meni sta najbolj všeč božič in novo leto – božič, ker dobimo darila in novo leto, ker sem s svojimi prijatelji in lahko dolgo bedim.

Za božič so bili pri nas prijatelji. Imeli smo božično večerjo. Po večerji smo otroci odšli v sobo in se pogovarjali. Kasneje smo si ogledali film in igrali igre na računalniku. Ko je bila ura enajst, sem si zaželela, da prijatelji prespali pri nas. Želja se mi je uresničila. Zjutraj smo se pozno zbudili in odprli darila.

Za novo leto sva mami in jaz pekli kekse. Ko so bili keksi pečeni, je mami začela pripravljati večerjo. Ko so prišli prijatelji, smo imeli večerjo. Po večerji smo se otroci zaposlili z različnimi igrami, računalnikom in televizijo. Ko je bila ura polnoč, smo si ogledali ognjemete v naši okolici. Nato smo nazdravili s šampanjcem, prižgali prskalice ter si zaželeli srečno novo leto.

Mateja Gorišek

Rok Gorjanc

KDO SO TAKŠNI LJUDJE?

Kdo je dober človek?

Dober človek je tisti, ki ne krade in žali drugih. Dober človek je tudi tisti, ki ti pomaga, ko ti je hudo in mu lahko zaupaš.

Kdo je vzgojen?

Vzgojeni ljudje so tisti, ki se ne pregovarjajo s starši in drugimi ljudmi ter tisti, ki se znajo prilagoditi drugim v skupini in niso vedno glavni.

Kdo je sočuten?

Sočuten človek je tisti, ki ima mehko srce. Če nam umre prijatelj ali nekdo, ki ga imamo radi, smo žalostni in ga ne pozabimo.

Kdo je hudoben?

Hudoben človek je tisti, ki se norčuje iz tebe ali koga drugega, tisti ki se norčuje iz tvojih staršev ali oblek in tisti ki ti pravi, da si grd, debel, očalar ali pičlar.

Kdo je hinavski?

Hinavski ljudje so tisti, ki mislijo, da so najbolj pametni in vedno glavni. Hinavski ljudje imajo prijatelje samo zato, da so v središču pozornosti.

Mateja Gorišek

KAKO JE DEKLINA PREPRIČALA MLADENIČA

Deklina je šla v hišo in premišljevala, kako bi mladeniča prepričala, da se poroči z njo. Sklenila je, da gre k njemu. Prosilga ga je, naj se poroči z njo. Fant je rekel, če se hoče poročiti z njim, mu mora izpolniti tri želje. Rekel ji je, naj gre v hlev in ga sčisti. Deklina je šla in se lotila dela. Naslednji dan se je fant zbudil in šel pogledat v hlev. Začudil se je, ker je tako velik in umazan hlev sčistila v enem dnevu. Pogledal je naokrog in na senu je

videl, kako deklina spi. Ko se je zbudila, je odšla v hišo. Fant ji je dal naslednjo nalogo. Ta naloga je bila zelo težka, kajti morala je požeti celo njivo pšenice in jo spraviti na podstrešje. Naslednji dan zgodaj zjutraj se je najprej zbudil fant, takoj za njim pa še deklina. Bila je zelo utrujena od dela, zato je potrebovala še počitek. Fant je rekel: »Kar dobro, a naj ti bo«. Tedaj ji je dal še tretjo nalogo. Ta naloga je bila, da je morala počistiti celo

stanovanje in odpeljati gnoj na kompost. Fant ji je dal na voljo dva dneva. Prvi dan je odpeljala gnoj in drugi dan je pospravila celo stanovanje.

Fant ni mogel več nič narediti. Poročiti se je moral z deklino. A ni bilo težko živeti s to deklino, saj sta živela srečno do konca svojih dni.

Primož Skledar

JESEN PRIHAJA

Poletje je že dolgo časa. Če bi bilo vedno poletje, bi bili samo doma. A ker za poletjem pride jesen, smo vsi navdušeni. Spet vidimo sošolce, sošolke in učitelje. Polja se že pripravljajo na oranje. Z njiv se pospravljajo koruza, krompir in drugi pridelki. Vedno več je mrzlih dni brez sonca. Vsak dan je zjutraj megla. Na nekaterih drevesih že počasi odpadajo listi. To pomeni, da je prišla jesen. Sedaj imamo vsi veliko dela. Ko pride jesen, vse dozori. Obiramo jabolka, slive, grozdje. To je tudi čas, ko se pečejo kostanji in pije mošt. Ko pa bodo odrasli čakali, da iz mošta nastane vino, pa bomo otroci že čakali na zimo.

Tilen Ahec

KDO SEM JAZ?

Sem Patrick Kovačič, rojen 20.03.1997 v Offenbachu am Main v znamenju ribe. Obiskujem šesti razred OŠ Majšperk.

Moj najljubši hobi je igranje diatonične harmonike, za kar sta me navdušila ati in bratranec Damjan. Že tretje leto enkrat tedensko urim svoje prste pri učiteljici Vesni Kidrič. Res je, da vsak dan vadim vsaj pol ure, a sta trud in čas, ki ju vložim, hitro pozabljeni, ko zapo-

je harmonika svojo lepo melodijo. Lahko se pohvalim, da sem s svojim trudom in voljo osvojil že 40 melodij. Če me kdo povabi na kakšno zabavo ali kar tako, zelo rad zaigram in zapojem.

V naši šoli je kar nekaj fantov, ki zanjo raztegniti meh in se poveselijo. Z Alenom, Lukom in Nejcem smo si nadeli ime Breški frajtonarji, saj smo vsi iz Brega. Skupaj smo

že večkrat nastopili na raznih prireditvah na šoli, prav tako smo bili že povabljeni na abrahame, rojstne dneve, sejme. Udeležili smo se tudi prireditve »Pokaži kaj znaš« v Stopercih in Makolah, kjer smo dobili tudi priznanja.

Glasba in smeh sta pol življenja, zato je največje bogastvo zaigrati na katerikoli instrument.

Patrick Kovačič

TABOR

Aprila smo dobili oglas taborov ČŠOD. Ker me je zanimalo, sem pogledala po zloženki in se takoj odločila, da grem na tabor S kajaki in kanuji po Kolpi. Z mano je šla tudi prijateljica.

Čas od aprila do julija je hitro minil in že sem pripravljala prtljago. V nedeljo 20. julija so me starši peljali v Radence ob Starem trgu. S prijateljico Mašo sva se namestili v sobo 1, kjer so bile že Duna, Živa, Neja in Giulia. Ob sedmih smo imeli spoznavanje. Spat smo morali ob 22.00h. Naslednji dan smo imeli kolesarjenje. Peljali smo se v bližnjo okolico. Imeli smo tudi več pohodov. V sredo smo odšli na rafting po Kolpi. Pluli smo čez jeze in brzice, kar mi je bilo zelo všeč. Vozili smo se tri ure, čeprav se mi ni zdelo tako dolgo. Vsak dan smo igrali tudi odbojko, badminton in košarko, saj smo pred našim domom imeli igrišče.

V našem programu smo imeli tudi orientacijski tek. Sami smo se razvrstili v skupine po štiri in šli na

start. Na vsaki točki, ki je bila označena na navodilih, smo morali poiskati pismo, v katerem je bilo vprašanje, na katerega smo odgovorili. Pri zadnji točki se je vsem skupinam zapletlo, saj nismo našli pisma. Kmalu je Maša iz naše skupine zagledala pismo. Hitro smo odgovorile in tekle na cilj ter postavile rekord deklet. Bile smo zelo vesele in izčrpane.

V domu so imeli tudi živali: kačo, pajka, miši, hrčke, ribe, paličnjake. Kdor

je hotel, je dobil kačo tudi okoli vratu. To smo poskusili skoraj vsi. Gledali smo tudi, kako je kača pojedla majhnega ptiča.

Prehitro je prišel dan, ko smo se morali posloviti. To je bilo v petek, ko so po nas prišli starši. Bili smo jih zelo veseli. Imela sem se zelo lepo, zato sem se odločila, da grem tudi to poletje na tabor, saj tam spoznaš veliko novih prijateljev in se naučiš samostojnosti.

Lora Grobelšek

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Tilen Ahec
Lora Grobelšek

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Tilen Ahec
Lora Grobelšek

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Tilen Ahec
Lora Grobelšek
Julijana Lorber

Marina Železnik

Učenci in učenke 6. b z razrednikom Jožetom Režkom

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI - KOPE 2009

Učenci 6. a in 6. b OŠ Majšperk smo se skupaj s spremljevalci Nado Platininc, Milenko Kovačec in Jožetom Režkom udeležili zimske šole v naravi na Kopah od 2. 3. 2009 do 6. 3. 2009. Tam smo izvajali naslednje dejavnosti: tečaj smučanja, pisanje dnevnikov, pouk – delo z

učnimi listi, pospravljanje in urejanje sob, skrb za osebno higieno, kulturno zaužitje obrokov in primerno vedenje v jedilnici, zabava v igralnici, ples v diskoteki, zabavne in socialne igre po sobah in zaključna prireditev »Pokaži kaj znaš«. Učenci smo pridobili uporabna

znanja, še posebej s področja smučanja. Delo je potekalo v prijetnem vzdušju in vsi smo bili zadovoljni. Šolo v naravi si bomo zapomnili predvsem po dobri hrani, lepi jedilnici, zanimivi igralnici in diskoteki ter tudi po prijetnem druženju.

Anja Brglez

Učenci 6.b na smučeh

PRVI DAN V ŠOLI V NARAVI

Zgodaj zjutraj sem se zbudil, se umil, oblekel in pripravil stvari. Ko me je oče pripeljal pred šolo, sem počakal svoje prijatelje in na avtobus. Peljali smo se eno uro, nato smo se ustavili, kjer smo se lahko okrepcali. Ko smo prispeli v Kope, smo prtljago raztovorili v klet za smučarsko opremo pri Grmovškovem domu.

Nato smo odšli v sobo za sprostitev. Tam smo dobili ključne in se pogovorili o pravilih. Ko smo našli svojo sobo, smo razpakirali in nato odšli v jedilnico pojest kosilo. Jedilnica je bila kmečka, večinoma je iz lesa in na stolah so različni vzorci kot so srčki. Po kosilu smo se preoblekli in se pripravili na prvi dan smučanja. Naj-

prej smo delali lažje vaje kot je pluzenje, potem pa smo delali težje vaje. Najboljše je bilo, ko smo se vozili po vlečnici. Nato smo imeli pol ure časa za počitek. Ko je bilo konec počitka, smo odšli v jedilnico. Tam smo napisali spis, pojedli pecivo in popili čaj. Zvečer smo se umili in preoblekli v pižame, ter odšli spat.

Astrid Cep

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Julijan Krajnc
Matevž Hernja
Haidi Zakelšek

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Julijan Krajnc

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Astrid Cep
Matevž Hernja
Eva Šalamun

PREDZADNJI DAN V KOPAH

Ko smo se zjutraj zbudili, smo se uredili in odšli na zajtrk. Bil je odličen. Nato smo odšli smučat. Bilo me strah, saj je bila danes tekma. Odsmučala sem kar dobro, nato smo se preoblekli in odšli na kosilo. Tokrat je bila juha zelo dobra, ostalo pa tako kot vedno zelo dobro. Po kosilu so nam razdelili diplome in povedali mesta. Bila sem četrta. Nato smo še zaplesali ter odšli smučat. Ko smo se vrnili s

smučanja, smo se preoblekli in odšli vadit za Pokaži kaj znaš. Ko smo se uredili, smo odšli vsi skupaj v sobo, kjer smo pokazali, kaj smo pripravili. Bilo je zabavno. Vse nas je bilo strah, ko smo bile na vrsti. Uspelo nam je! Potem smo odšli v sobe in zapisali v dnevnik zanimive stvari, ki so se zgodile. Okrog sedme ure zvečer smo odšli na večerjo, za večerjo je bila pica. Po večerji je za nekatere

prišel najboljši del. Odšli smo v diskoteko. Tam smo se zabavali in plesali. Ko smo se vrnili v sobe, smo bili izmučeni in zaspani, vedoč, da se jutri vrnemo domov.

Astrid Cep

Učenci in učenke 7. a
z razredničarko Evelin
Brglez

MALE SIVE CELICE

Na začetku šolskega leta nas je razredničarka Evelin Brglez seznanila, da imamo učenci sedmih razredov možnost sodelovanja na tekmovanju Male sive celice.

Vsi zainteresirani učenci smo v začetku septembra pisali test splošnega znanja. Učiteljica je na podlagi rezultatov testa izbrala šest najboljših učencev in sestavila dve tekmovalni ekipi. Iz 7. a smo ekipo sestavljale Ana Karneža, Barbara Vute in Maja Galun. Priprave na tekmovanje smo imeli skoraj vsak dan po pouku. Učiteljica nam je pripravila tudi nekaj gradiva, da smo se lahko čim bolje pripravili. 25. septembra smo se s kombijem odpeljali na OŠ Bratov Polančič v Maribor, kjer je potekalo predtekmovanje. Pisale smo test, na katerem smo se zelo dobro odrezale in pristale skupaj z ekipami

še dveh šol na odličnem 4. mestu. Občutki so bili neverjetni, saj tako dobrega rezultata resnično nismo pričakovale. Z ekipo, s katero smo si delile 4. mesto, smo se nato pomerile še v igri ABECEDA. Zelo malo nam je manjkalo za uvrstitev v finale in sodelovanje v televizijskih oddajah. Na koncu smo med 77 ekipami pristali na 5. mestu, ki smo ga proslavili v McDonaldsu.

Maja Galun, Barbara Vute
in Ana Karneža

PRIDI NAZAJ

Vidim te, kako odhajaš,
prestrašen si.
Brez besed odideš,
a v tebi želja po meni gori.

Tvoja žalost me spominja
na najine dneve in noči.
A ko odideš, te žalosti več ni.

Pridi nazaj, poljubi me v slovo,
nikoli več ne bo, kot je bilo.
Pridi nazaj, saj ljubim te močno,
a nikoli ne bo, kot je bilo.

Če bi vedel, kako rabim te zelo,
ne bi ignoriral me tako zelo,
a za drugimi želja ti gori,
zato zapomni si,
da na svetu zate samo ena živi.

Pridi nazaj, poljubi me v slovo,
nikoli več ne bo, kot je bilo.
Pridi nazaj, saj ljubim te močno,
a nikoli ne bo, kot je bilo.
Ali bo?

Jera Topolovec

PO HALOŠKI PLANINSKI POTI

Katja Cmrečnjak

Sandra Kozel

V torek zjutraj 7. 10. 2008 sem se zbudil in se takoj pripravil na pohod po Haloški planinski poti. Hitro sem odhitel v šolo, kjer so bili v jedilnici že vsi zbrani. Vsak si je vzel malico in odšli smo pred šolo. Tam nas je že čakal avtobus. Z njim smo se odpeljali do Dolene, kjer smo izstopili. Najprej smo šli peš po cesti, ki je vodila po gozdu do Janškega vrha. Na vrhu pri cerkvi smo se ustavili in se okrepčali z malico iz

naših nahrbtnikov. Bil je lep dan in čudovit razgled na vse strani. Videli smo Pohorje, Ptujsko Goro, Majšperk, Boč in Donačko goro. Prav tako smo videli razne hribe in vasi. Pod cerkvijo stoji mala hiša, v kateri smo dobili štampiljke v svoje knjižice za letošnji pohod. Odšli smo naprej. Pot nas je vodila po vrhu hriba, mimo redkih hiš in nekaj zelo lepih vikendov. Vse okrog so bili vinogradi in prelep razgled daleč nao-

krog. Čez nekaj časa smo se spet ustavili in se še posladkali. Ves čas smo bili dobre volje. Odšli smo naprej, videli nekaj živali, veliko kostanjev in občudovali naravo. Kar dolgo smo hodili, dokler nismo prišli na glavno cesto, ki je vodila skozi Stanečko vas do Majšperka. Prišli smo nazaj do šole, utrujeni, vendar srečni, saj smo letos spet prehodili en del haloške planinske poti.

Klemen Šalamun

HVALA, MOJA PRIJATELJICA

Prišel je dan kot iz sanj.
Dan, ko sem spoznala tebe.
Tebe, ki me vedno nasmejiš.
Tebe, prijateljico, ki jo iščeš
in potem končno najdeš.

Tebi lahko zaupam vse in vem,
da bo to ostala le ena najina skrivnost.

Skupaj se smejiva,
greva dogodivščinam naproti,
jočeva in druga drugi ponudiva ramo,
ko je kateri hudo.

Pridejo dnevi slabosti, tečnobe in trme,
ki jih vedno skupaj prebrodiva.

Si edinstvena in nihče te ne more nadomestiti.

Vedi, da v mojem življenju
igraš pomembno vlogo.
Nikoli te nočem izgubiti
in ne bom dovolila,
da bi naju kdo ločil.

Vedi tudi, da te imam rada
in da te bo vedno čakala rama,
na kateri se lahko zjočeš,
ko ti bo hudo.
Vedno bom ob tebi!

Hvala, ker si moja prijateljica.
Hvala, da te imam.
Ko bodo prišli hudi časi,
me pokliči,
skupaj se bova nasmehnila
in vse bo mimo.
Preprosto HVALA TI!

Ana Karneža

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Matej Rober
Maja Galun
Ana Karneža

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Maja Galun
Ana Karneža

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Maja Galun
Ana Karneža
Barbara Vute

Katja Cmrečnjak

Učenci in učenke 7. b z razredničarko Damjano Brglez

NAŠ RAZRED

*Mi smo 7. b,
ki vse zna in vse ve.*

*Simon največji frajer v
razredu je in tega dobro
zaveda se.*

Tamara konje jezdit
*zna, na prvenstvu vedno prva
je bila.*

*Matic dober košarkar je,
zato naša ekipa vedno
zmagala je.*

*Lucija slavna risarka bo,
po svetu slavna hodila bo.*

*Ana kitaro igra in na note
se spozna.*

*Patrik najboljši prijatelj
od Matica je, saj tega
vsak od nas zaveda se.*

*Jerneja rada za fanti se
podi, zato radi jo imajo
vsi.*

*Mateja slavna pevka bo,
z Ano v duetu pela bo.*

*Renato košarkar je,
z Maticem v ekipi je.*

*Peter vedno tiho je, punce
rade ga imamo vse.*

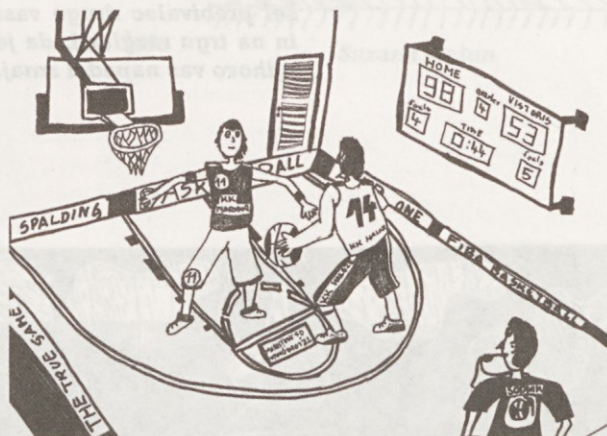
*Kim največja klepetulja
je, zato z Jernejo vedno
skupaj je.*

*Suzana K. letos novinka je
bila, sprejeli smo jo vsi iz
dna srca.*

*Suzano G. kličejo Suzy, a
me jo kličemo Užy.*

*Karina dobro domišljijo
ima, vedno si izmisli kaj
novega.*

Kim Čuhnik

Matic Rakovec

Ana Šaše

KAKO JE NASTAL POTOČEK

Nekega mrzlega večera v širnih Halozah, v majhni hiški ob peči, v kateri je gorel ogenj, je ob peči dedek vnukinji pripovedoval bajko o mladeniču, ki se je boril z zmajem.

Pred davnimi časi je živel mladenič, ki je delal na kmetiji, saj oče in mati več nista mogla več skrbeti za kmetijo, bila sta že zelo slabotna. A da bi delal, skrbel in pomagal na kmetiji, ni bil njegov cilj. Rad bi postal vojak. A tega ni hotel povedati staršem, saj bi mu nasprotovala. Imel je namreč brata, ki je med vojno umrl, ko se je boril za domovino. Ni hotel, da bi izgubila še drugega sina.

Nekega dne je v kraj prišel prebivalec druge vasi in na trgu razglasil, da je njihovo vas napadel zmaj.

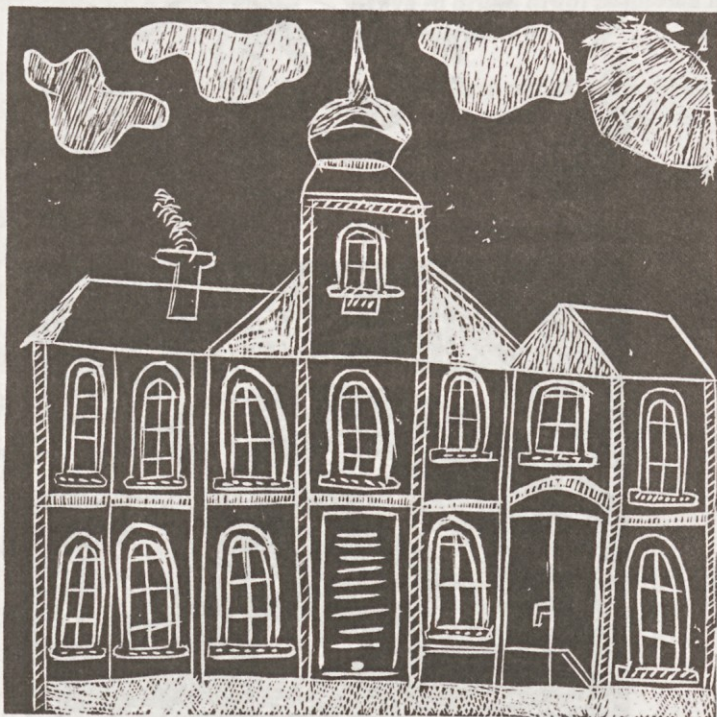
Prosil je za pomoč. Nihče se ni hotel boriti z zmajem. Tudi najmočnejši mož se je bal za preživetje. Mladenič tega ni vedel, saj ni hodil na trg.

Nekega mrzlega jutra pa mama pošlje mladeniča na trg po zdravila, saj je oče hudo zbolel. Vzel je konja in se odpravil. Na trgu je izvedel za novico. Ni razmišljal, takoj je odšel do prebivalca, ki je prišel iz druge vasi in povedal, da se bo bojeval. Že naslednji dan je vzel meč, puščice in lok in se odpravil s konjem v drugo vas, ki jo je napadel zmaj. Prišel je do jezera in videl zmaja, kako pije vodo. V trenutku je napel lok in izstrelil puščico. Vendar ga ni zadela. Izstrelil je drugo puščico. Ta ga je zadela v spodnjo nogo.

Zmaj je padel v jezero, tako ga je lažje zadel z mečem. Vendar je zmaj v zadnjem trenutku pred smrtjo zamahnil z repom. Mladeniča je odneslo v zrak in priletel je v skalo. Skala se je prelomila na pol. Zmaja in mladeniča je pokopala pod sabo. Takrat je tam začel izvirati potoček. Potoček za večno zdravje. Pozdravil je tudi mladeničevega očeta.

»To je potoček, ob katerem obsediva in se osveživa, ko greva nabirat gobe ali pa greva na sprehod. In to je samo najina skrivnost,« je rekel dedek vnukinji in jo poljubil na čelo.

Ana Šaše

Renato Ducman

Lucija Viličnik

PESMI

SVOBODA

Svoboda je kakor ptica,
ki leta nad morjem,
svoboda je kakor ljubezen dveh src,
ki drug za drugega živi,
svoboda je kakor narava,
ki se širi preko sveta.
Svoboda je svoboda,
najbolj podobna življenju,
ki se rodi in komaj prične
odraščati in razumeti.

ŽALOST

Žalost je kakor grenivka,
žalost je kakor nož v srce,
a vseeno je žalost,
dober nauk za vnaprej.

KAJ JE LJUBEZEN?

Ljubezen je včasih zaprta v ječi,
včasih svobodna kot ptica v vetru.
Ljubezen je včasih previdna,
včasih hitra, prehitra.
Ljubezen je včasih grda do tebe,
včasih prijazna, da ti je toplo pri srcu.
A vedi, da v kakršni koli obliki,
vedno izražena bo,
čeprav sam ne boš vedel kako.

Lucija Vilčnik

TRAVNIČKI

Travnički so že zeleni,
rožice so se razcvetele,
pojdimo kosit,
vse prijatelje budit.

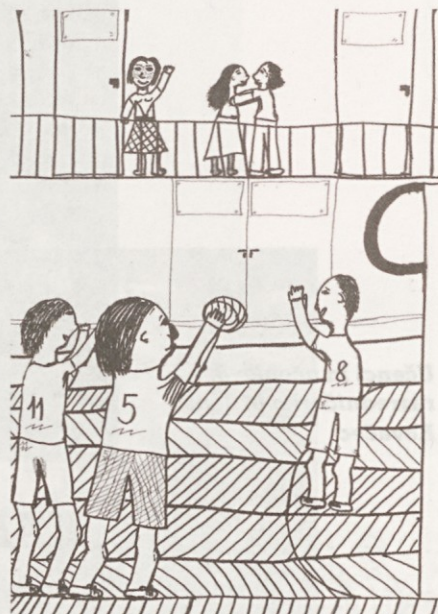
Travnički so pokošeni,
rožice so pomorjene,
Zdaj pa le domov,
saj že zarja bo.

Tamara Korez

PLES

V plesu uživaš,
ko plešeš vso noč,
ples imaš rad,
ko priplešeš do slave,
ples ljubiš,
ko plešeš v paru,
in ples sovražiš,
ko nisi nadarjen.

Ana Šaše

Suzana Galun

Suzana Kranjčič

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Peter Lampret

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Matic Rakovec

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Peter Lampret
Lucija Vilčnik

Učenci in učenke 8. a z razredničarko Milenko Kovačec

HALOŠKA PLANINSKA POT

V torek, 7. 10. 2009, smo imeli učenci in učenke OŠ Majšperk pohod po Haloški planinski poti. Učenci 8. a in 8. b razreda smo pričeli pot v Vabči vasi in jo končali v Stopercah.

Zjutraj so nas avtobusi pričakali pred šolo in nas odpeljali do Vabče vasi. Od tam smo se peš odpravili proti Bolfenku. Pot ni bila težka, saj smo se med pohodom veliko smejali, zabavali in čas je hitro mineval. Med pohodom smo imeli tudi postanek in malico. Nato smo pot nadaljevali proti cerkvi Sv. Bolfenka. Tam smo se ustavili na travnatem igrišču, nekaj popili in igrali nogomet. Ogledali smo si tudi cerkev in se tam fotografirali. Čez nekaj časa smo se odpravili naprej in pot nadaljevali po gozdu. Med potjo smo občudovali naravo in si prepevali. Nadaljevali smo po Grdini in končali Haloško planinsko pot v Stopercah, kjer nas je pričakal avtobus.

Res je, da smo bili izmučeni, vendar smo se vseeno zabavali. Naslednje leto nas čaka pot na Donačko goro, ki se je že zelo veselimo.

Petra Selinšek

Petra Cep

PUSTNA POVORKA

V soboto, 21.2.2009, smo imeli pustno povorko. Maškare smo se zbrale na Bregu in v povorki smo odšli pred OŠ Majšperk, kjer smo se predstavili. Po predstavitvi smo odšli v gasilski dom, kjer smo dobili malico. Osmi razredi smo se odločili za skupinsko masko, ki se je imenovala Haloški kmetje. Za to masko smo se odločili, ker prihajamo iz Haloz in ker smo hoteli prikazati njihov način življenja in zabave. Kot pravi kmetje smo imeli tudi stara kmečka orodja, kot so plug, koš in staro kolo. Za boljše vzdušje smo imeli tudi dva harmonikaša (Tadej Korže in Alen Plavčak), zraven njiju pa smo igrali na stare kmečke instrumente: "ribežne" in lončeni bas. Ostali kmetje in kmetice so si ob glasbi tudi zapeli in zaplesali. Pripravili smo tudi kmečke jedi, kot so ocvirkovka, domači kruh, domače suhe klobase in domači jabolčni sok. Haloški kmetje smo na koncu osvojili 3. mesto in dobili tudi nagrado. Na to smo zelo ponosni, saj smo v to vložili veliko truda. Na tej pustni povorki smo veliko prepeli, se nasmejali in predvsem smo se zelo zabavali.

Učenci 8. a

NAŠE MISLI

Življenje morajo podpirati številni prijatelji, saj še nobena hiša ni stala brez temeljev.

Če je eden izmed nas med uro vprašan, smo z njim vprašani tudi vsi ostali.

Lahko je umreti za prijatelja, a težko je najti prijatelja, za katerega je vredno umreti,

Prijatelji so kot zobje - če katerega izgubiš občutiš praznino.

Skupaj smo močnejši.

Prijatelj je nekdo, ki bi rad daroval, ne pa zahteval.

Prijateljstvu ni nadomestila.

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Tjaša Ahec, Žiga Sledič

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Žiga Sledič

ZLATO ZGODOVINSKO PRIZNANJE

Petra Selinšek

BRONASTO ZGODOVINSKO PRIZNANJE

Tjaša Ahec

BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE

Petra Selinšek

SREBRNO PRIZNANJE ZA ZNANJE O SLADKORNI BOLEZNI

Petra Selinšek

Učenci in učenke
8. b z razredni-
kom Darkom
Supančičem

MINI RAZISKAVA

ŠOLSKA PESEM

V šolo vsi hodimo,
da se nekaj naučimo.
V šoli se vsak veseli,
kdor dobro oceno
dobi.

Ta šola je ena velika
nadloga.

V šolo neradi hodimo,
ker rajši doma spimo.

Rok Predikaka

Naredila sem majhno raziskavo, ki se je začela, ko sem si želela popestriti dan. Kmalu sem ugotovila, da se iz odgovorov oz. načina odgovarjanja da razbrati marsikaj. Vendar s takšnim načinom osebe ne moreš spoznati. Lahko pa opaziš njen način razmišljanja ali kako se odzove na nekaj. Na kratko vam bom predstavila to mojo mini raziskavo.

Vsak dan sem imela pripravljeno neko temo, na katero sem postavljala vprašanja. Teme so bile naslednje: Kakšen si, Imena, Kako prepoznati pravo osebo oz. fanta ali punco, Obvladovanje stresa, Kako izboljšati svojo samopodobo, Kako postati človek, ki mu drugi zaupajo, Prisluhniti svoji intuiciji in ji zaupati, Nerazumljive stvari. Seve-

da sem sodelujoče morala vprašati, ali so jim bila vprašanja všeč. Res škoda, da nisem vseh vprašala vseh vprašanj. Čeprav bi si marsikdo mislil, da je bila najbolj pomembna vsebina, ki so mi jo povedali, pa ni bila, vsaj v vseh primerih ne. Veliko več mi je povedal način, kako so nekaj povedali.

Če se sprašujete, kaj sem iz tega ugotovila, lahko rečem, da lahko izveš ogromno stvari s preprostimi vprašanji; če človeka samo malo bolj podrobneje opazuješ in poslušаш. Ne bom naštel vseh mojih povzetkov, ampak bom navedla samo nekaj, kar mi pride prvo na misel. Spoznala sem, da absolutno nisem edina z določenimi problemi in da kar nekaj ljudi dvomi vase, marsikomu je nero-

dno ali celo nesmiselno izraziti, kar resnično čuti in veliko oseb opaža stvari, ki jih sploh ni. Nekateri ljudje so zelo poglobljeni, nekateri ne toliko, nekateri pa vse vzamejo za šalo.

Rada bi vam povedala samo še eno misel, ki se mi je porodila med to raziskavo: Z usti lahko poveš milijon stvari, vendar so same besede prazne. In usta se slej ko prej napolnijo. Če pa bolje pogledaš v človekove oči, lahko opaziš ocean stvari, ki jih ta trenutek ali trenutek poprej začuti. In vedno lahko srkaš iz tega oceana, ki redko kdaj laže.

Za podrobnejšo razlago pa lahko povprašate Sandro Potočnik.

Sandra Potočnik

FILATELISTIČNA ZGODBA

Bil je ptiček, ki je vedno veselo žgoel. Vedno je bil dobre volje in pripravljen na nove dogodivščine. Lepega dneva se je odločil, da gre na jug, čeprav mu doma ni nič manjkalo. Odpravil se je na dolgo pot. Ko je prispel, je bil ves izmučen. Vendar se je trud izplačal, saj je uzrl prečudovito morje ter ugrezajoč pesek s čudovitimi skalami. Ko pa je hotel popiti malo vode, da bi se okrepčal, se je skoraj zadušil. Takrat je spoznal, da ni vse tako lepo, kot je videti.

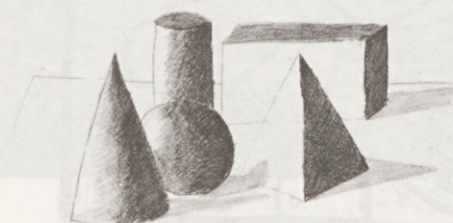
Sandra Potočnik

Eva Drofenik

Sandra Potočnik

Sandi Predikaka

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Tadej Tomanič, Sandra Potočnik,
Eva Drofenik

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Sandra Potočnik

BRONASTO ZGODOVINSKO PRIZNANJE

Sandra Potočnik

BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE

Vesna Kunstek

BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNANJE

Sandra Potočnik, Tadeja Babulč, Eva
Drofenik

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE

Tadeja Tomanič

ZLATO PRIZNANJE ZA ZNANJE O SLADKORNI BOLEZNI

Sandra Potočnik

BRONASTO PRIZNANJE ZA ZNANJE O SLADKORNI BOLEZNI

Sandra Potočnik, Anja Predikaka

Učenci in učenke 9. a z razredničarko Tatjano Peršuh

HALOŠKA PLANINSKA POT – DONAČKA GORA

V torek 7.10.2008 smo se učenci osnovne šole Majšperk podali na haloško planinsko pot. Vsak razred je nadaljeval iz točke, kjer se je lansko leto ustavil.

Tako smo se deveti razred odpeljali na Kupčini Vrh, kjer smo pot zaključili lansko leto in jo letos nadaljevali v počasnem in pogovornem tempu. Naš cilj je bil pripotovati do Donačke gore. Vedeli smo, da je pot dolga, zato nismo pretiravali s prehitro hojo. V družbi prijateljev in učiteljev smo se imeli lepo. Med potjo smo lahko videli posebno vrsto krav t. i. škotske krave. V spremstvu smo imeli učenci oba razrednika, Tatjano Peršuh in Darka Kaffla, z nami pa je šla tudi učiteljica Danica Lorber. Hodili smo po gozdu in travnikih. Večkrat smo se ustavili, da smo si nabrali energije in tako lahko nadaljevali pot. Eden izmed postankov je bil pri Rudijevem domu. Tu so si nekateri v gostilni tudi

nekaj kupili. Ko smo se odpočili, smo se odpravili proti vrhu Donačke gore, tja smo šli skoraj vsi razen dveh sošolk. Pot je bila zanimiva, zelo lep je pragozd Donačke gore. Na vrhu Donačke gore je lep razgled. Tam so se nekateri podpisali v knjigo turistov, drugi so se fotografirali. Na vrhu Donačke gore smo se odpočili in nagledali vsega lepega in se odpravili

nazaj proti Rudijevemu domu. Tam smo spet počivali, nato pa so se sošolci odpravili proti Stari grabi, kjer jih je čakal avtobus. Jaz sem šla domov, ker nimam daleč do Donačke gore. Ta pot je bila zabavna in tudi poučna, saj smo videli pragozd Donačke gore, pa tudi smeha nam ni manjkalo.

Natalija Valant

Metka Sajko

IZLET V BOHINJ

V petek 12.9.2008 smo imeli deveti razredi končni izlet, šli smo na Bohinj. Z nami so bili razrednika in gospod ravnatelj.

Zjutraj smo se zbrali ob pol šestih in šli na avtobus, vendar je sošolka Metka zaspala in smo jo počakali. Pot je bila dolga. Medtem ko smo se peljali, smo lahko skozi okna avtobusa opazovali kraje. Najprej smo se pripeljali do adrenalinskega parka, kjer smo se razdelili v skupine in preizkusili vsa orodja ter se pri tem zabavali. Ko smo končali, so nekateri šli na trampolin. Nato smo se odpravili v restavracijo, kjer smo imeli kosilo. Po kosilu smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je odšla plezat, druga pa na

vožnjo z kanuji in nato obratno.

Na vožnjo z kanuji sta šla tudi ravnatelj in učiteljica Tatjana. Učitelj Darko nas je fotografiral, da imamo spomin na ta prekrasen izlet. Vreme nam je bilo ves čas naklonjeno, ko smo končali s kanuji in plezanjem pa je začelo deževati. Hitro smo se preoblekli v suha oblačila in šli na večerjo. Po večerji smo imeli disko v hiši glasbe Java. Ko smo šli po hodniku, je sošolec Gregor padel in si poškodoval nogo. Odpeljali so ga k zdravniku, ostali pa smo šli v disko. Tam smo se zelo zabavali, imeli smo tudi super DJ-ja. V disku smo bili dolgo, a je hitro minilo, saj je bilo zabavno. Ko se je sošolec Gre-

gor vrnil, smo šli na avtobus. Nekateri so bili tako utrujeni, da so kar zaspali. Drugi smo imeli še nekaj energije in se pogovarjali, dokler nismo prispeli do Majšperka. V Majšperk smo prispeli nekje ob pol dveh zjutraj, vendar smo naslednji dan lahko spali dlje, saj je bila sobota.

Ta izlet nam je bil vsem zelo v redu in zabaven. Zagotovo nam bo ostal v spominu, saj je bil to naš zadnji skupni izlet, na katerem smo bili cel dan skupaj in smo se cel dan družili.

Natalija Valant

NAŠI DOSEŽKI

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE

Martin Rober

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Martin Rober
Tomi Polajžer

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Gregor Korez

BRONASTO ANGLEŠKO PRIZNANJE

Sanja Mesarič
Tomi Polajžer

ZLATI BRALCI

Nastja Eberl, Alen Frlež, Gregor Korez, Sanja Mesarič, Lara Polanič, Metka Sajko, Helena Turk, Natalija Valant

KVIZ O VERSTVIH

Kaj označuje izraz "hadž" v islamu?

- vsakoletni mesec posta
- dolžnost vernikov, da opravljajo dobra dela
- romanje v Meko, ki ga morajo opraviti muslimani

Budisti in hindujci verjamejo v "samsaro". Kaj je to?

- prirojeni družbeni položaj
- ciklus rojstva, smrti in ponovnega rojstva
- skupnost vernikov

Katera vera ima največ vernikov na svetu?

- krščanstvo
- islam
- hHinduizem

Kateri monarh se je odločil ustanoviti svojo cerkev, da se je lahko ločil od žene?

- Henrik VIII
- Friderik Barbarossa
- Aleksander Veliki

Katerega leta se je začelo islamsko štetje časa?

- 622 n. št
- 257 pr.n. št.
- 162 n. št

V judovski simboliki ima sedmeroramni svečnik pomembno vlogo. Kako se imenuje?

- kippah
- menora
- chuzpe

Na kateri dan je velikonočna nedelja?

- na prvo nedeljo po prvi polni luni po začetku pomladi
- ob koncu 15. tedna v letu
- na prvo nedeljo po četrti polni luni v letu.

Kateri veri velja krava za sveto žival?

- budizmu
- islamu
- hinduizmu

Kakšno vlogo ima Jezus i islamskem verovanju?

- sploh nobene
- vlogo preroka
- vlogo Božjega sina

Kaj velja za osnovni temelj budizma?

- štiri plemenite resnice
- pet Budinih zapovedi
- deset ravni razsvetljenja

Katera je najstarejša monoteistična religija (čашčenje enega samega boga)?

- krščanstvo
- judaizem
- islam

V kateri od spodaj naštetih držav vera ni uradno ločena od države?

- Turčiji
- JAR(Južnoafriški republiki)
- Iranu

REŠITVE: 1. c, 2. b, 3. a, 4. a, 5. a, 6. b, 7. a, 8. c, 9. b, 10. a, 11. b, 12. c

Natalija Valant

Učenci 9. b z
razrednikom
Darkom
Kaflom

VICI

100 mark

Polica j najde bankovec za sto mark in ga pokaže šefu. Šef si ga ogleduje... kmalu zatem ga vrže v ogenj. Polica j začudeno vpraša: "Zakaj je bilo pa to dobro"?

Šef: "Bankovec je bil ponarejen".

Polica j: "Kako ponarejen"?

Šef: "Si že kdaj videl bankovec za 100 mark s 3 ničlami"?

Fizika

Učitelj vpraša: "Kako toplota in mraz vplivata na raztezanje in krčenje?"

Janezek odgovori: "Poleti, ko je toplo, so dnevi daljši; pozimi, ko pa je mraz, pa so dnevi krajši.

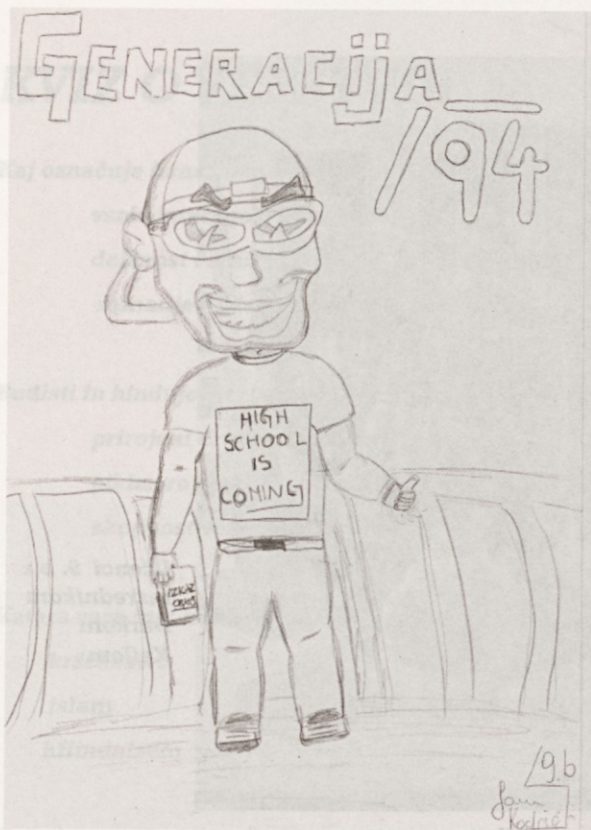
Nesreča

Polž in želva se zaletita. Takoj prihiti polica j in vpraša, kako se je to zgodilo. Nakar mu želva odvrne, da se je zgodilo tako hitro, da še sama ne ve, kako.

Toni Letonja

Jan Kodrič

Jan Kodrič

UGANKE

Notri gre brez kože, ven pa pride z njo.
-Kruh-

Kaj dela kmet, kadar po njivi hodi?
-Stopinje-

Mati je pokopana, oče visi, sin po svetu hodi in ljudi moti.
-Vinska trta, grozd in vino.-

Katera hiša je vedno prosta davka?
-Polževa-

Oče je visok, mati bodeča, otroci pa rjavi. Kaj je to?
-Kostanj-

Kako se imenuje naprava, ki nam pomaga gledati skozi zid?
-Okno-

Katera jed je med četrto in peto uro?
-Polpeta-

Vsak ga ima, pa ga drugi bolj uporabljajo kot on sam?
-Ime-

Kadar je lepo, v kotu čepi, kadar je grdo pa okrog leti. Kaj je to?
-Dežnik-

NAŠI DOSEŽKI

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE

Nejc Lovrenčič

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE

Nejc Lovrenčič

SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE

Nejc Lovrenčič

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE

Nejc Lovrenčič, Luka Stričič

BRONASTO ANGLEŠKO PRIZNANJE

Nejc Lovrenčič, Domen Ciglar

ZLATI BRALCI

Stašo Frlež, Nejc Lovrenčič, Luka Stričič

Zbral Žan Žnidar.

Žan Žnidar

HELENA TURK

Ker vemo, da imaš napisanih že veliko misli in pesmi, nas zanima, kje najdeš navdih za pisanje?

Navdih za pisanje pesmi najdem v življenju samem. V vsaki stvari je v globini ljubezen, zato se tudi poezije in misli prepletajo z ljubeznijo.

Kakšno je zate pravo prijateljstvo?

»Ni vsako prijateljstvo tisto, ki ostane nespremenjeno z zaupanjem prepleteno v večnost. Ni v vsakem prijateljstvu tega sveta moč; nad svobodnostjo, zaupanjem in iskrenostjo. Prijateljstvo, ki se prepleta z vso to močjo je tisto, ki bo z vso to močjo postalo; prijateljstvo popolnosti.«

Na katero srednjo šolo si se vpisala?

Vpisala sem se na Ekonomsko šolo Ptuj.

Kaj se ti zdi najbolj pomembno v življenju?

V življenju se mi zdi najbolj pomembna iskrenost.

Zaupaj prijateljstvu?

Prijateljstvo je zelo pomemben motiv življenja; a prijateljstvo je pravzaprav več vrst in v pravo prijateljstvo zaupam; kajti pravo prijateljstvo temelji na zaupanju.

Ti bo kateri učitelj ostal v spominu?

Mislím, da mi bodo v spominu ostali vsi.

Je res, da nameravaš v prihodnje izdati knjigo?

Da, res je nameravam jo izdat. Zagotovo mi bo uspelo, ker zaupam vase tako kot doma tudi drugi zaupajo vame in me podpirajo.

Kim Čuhnik in Jerneja Gajser

NEJC LOVRENČIČ

Imaš brata ali sestro?

Ja, brata

Kaj ti je na naši šoli najbolj všeč?

Odmor.

Kaj bi spremenil?

Malico.

Katera priznanja si dosegel letos?

Bronasto iz slovenščine, angleščine, matematike in srebrno iz fizike in matematike

Na katero šolo greš naprej?

Na gimnazijo Ptuj.

Imaš punco?

Ne.

Kater predmet imaš najraje?

Telovadbo.

S čim se še ukvarjaš?

Igram na harmoniko in sintisajzer.

Simon Ekart

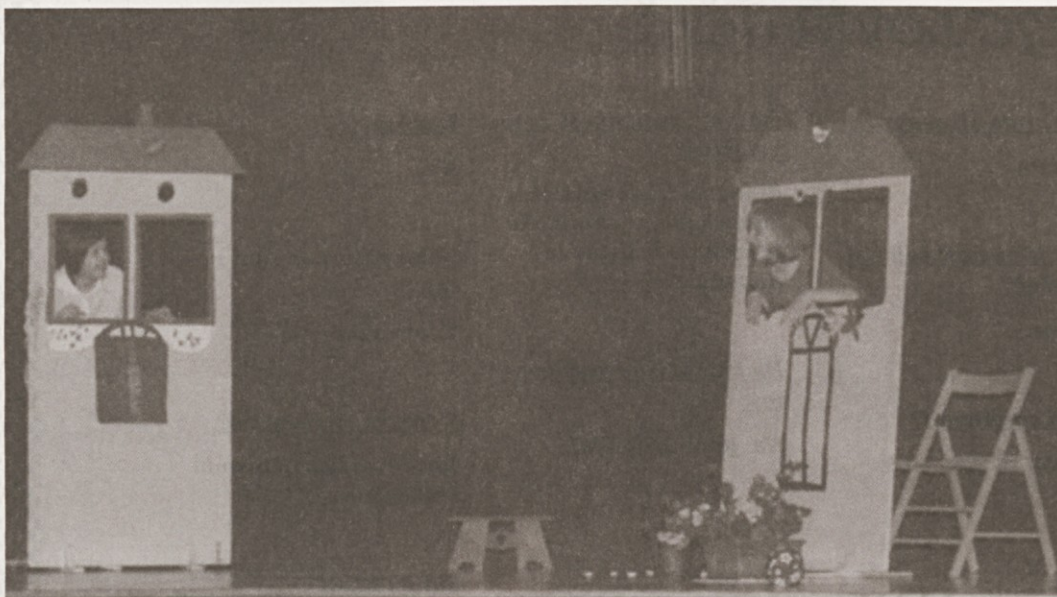

Kamen se je odvalil od srca – nastopa je konec.

GLEDALIŠKA SKUPINA OŠ MAJŠPERK

Naša gledališka skupina deluje od septembra 2008 in je nastala na željo učencev. Sestavljajo jo učenci od 5. do 9. razreda. Ima 17 članov (16 učenek in 1 učenec). Deluje pod mentorstvom učiteljice Drage Krošel.

Dela smo se lotili predvsem z veliko volje in manj izkušenj. Pripravili smo igro za otroke, ki jo je priredil Feri Lainšček na pravljico Snežna kraljica, z namenom, da jo predstavimo učencem naše šole pred novoletnimi prazniki. To nam je tudi uspelo. Premiera naše predstave je bila 24. 12. 2008 za učence 1. in 2. triade. Uspešno smo se predstavili tudi na srečanju otroških gledaliških skupin 12.3.2009 v Cirkulanah.

Kaj in Gerda: »Dobiva se na dvorišču!«

Snežna kraljica je začarala Kaja. Nič več ni prijazen deček.

NASTOP GLEDALIŠKE SKUPINE

V četrtek 12.3.2009 smo se člani gledališke skupine odpeljali v Cirkulane, kjer je bilo srečanje otroških gledaliških skupin. Že vse od septembra smo se pripravljali na predstavo Snežna kraljica.

Zjutraj smo se zbrali ob 8.15 v šoli. Ko smo imeli vse stvari na avtobusu in smo se prešteli, nas je g. Panjkiher odpeljal v Cirkulane. Pot je bila dolga. Poiskali smo stavbo, kjer je bilo srečanje gledaliških skupin in iz avtobusa znosili stvari. Odložili smo jih pred gledališčem in šli gledat skupine, ki so nastopale pred nami.

Ko smo bili na vrsti, smo imeli malo treme. Vendar smo tremo hitro premagali in igro v redu zaigrali. Na koncu smo se še vsi priklonili. Ko smo se preoblekli, smo dobili sendviče in sok. Nato smo šli še gledat skupine za nami. Po nas je čez nekaj časa prišel avtobus. Odpeljal nas je nazaj v šolo.

Že naslednji dan nam je učiteljica Draga rekla, da smo bili zelo uspešni. Bili smo zelo veseli in upamo, da bomo še večkrat nastopali in da bomo tudi takrat tako uspešni.

Nina Verdenik, 5. a

Dekleti sta se spremenili v krokarja.

Tako smo se preoblekli v rože.

PEVSKI ZBOR

Na šoli delujeta v okviru interesnih dejavnosti dva pevska zbora: Otroški pevski zbor in Mladinski pevski zbor. V prvem pojejo učenci in učenke od 2. do 5. razreda, v mladinskem zboru pa učenke od 6. do 9. razreda. Pevci obeh zborov imajo vaje dvakrat tedensko. Zbora se vsako leto udeležita območnih pevskih revij, sodelujeta na šolskem koncertu in nastopata na raznih šolskih prireditvah. Prvošolčki se uvajajo v petje enkrat do dvakrat mesečno in se tako pripravljajo na vstop v otroški pevski zbor. S pevci se na pevskih vajah trudi zborovodkinja Stanka Erjavec.

Pevski zbori OŠ Majšperk

PRVA POMOČ

Učenke osmih razredov smo se celo šolsko leto pripravljale za tekmovanje o prvi pomoči. Vaje smo imele enkrat tedensko. Na vajah smo se ogromno naučile. Bližalo se je tekmovanje, na katerem smo morale pokazati znanje teoretičnega in praktičnega dela. Tekmovanje je bilo na Ptuju. Dosegle smo kar dobro mesto. Zasluge za našo uvrstitev ima naša mentorica ga. socialna delavka Marija Pernek

Upamo, da bomo imele še večkrat priložnost sodelovati na takšnem tekmovanju, saj tako pridobiš veliko novih življenjsko pomembnih izkušenj in prijateljev.

Sodelovale smo: Tjaša AHEC, Petra SELINŠEK, Sandra POTOČNIK, Anja PREDIKAKA, Eva DROFENIK, Tamara SAGADIN, Valerija GALUN

Henry Dunant

TEKMOVANJE RDEČEGA KRIŽA

Zjutraj smo se v šolo pripeljali z avtobusi. Imeli smo normalen pouk. Ob 12.00 je po nas prišel taksi. Na tekmovanje smo se odpravili štirje:

Eva Šalamun, 6. b

Matevž Hernja, 6. b

Jernej Fakin, 5. b

Samo Plečko kot rezerva, 5. a

Bilo nas je 11 osnovnih šol. Iz vsake so tekmovali 3 učenci. Na tekmovanju smo dosegli 2. mesto. Zasluge za doseženo mesto ima tudi naša mentorica ga. soc. del. Marija Pernek. Na tekmovanju smo odgovarjali ustno. Iz vsake skupine je lahko eden od tekmovalcev žrebal kuverto. Na vsaki kuverti je bila napisana številka. Naša skupina je imela kuverto s številko 5. V njej je bilo sedem vprašanj. Iz tega tekmovanja smo odnesli veliko znanja o Rdečem križu. Izvedeli smo, kdo je bil pobudnik za ustanovitev Rdečega križa, to je bil Henry Dunant. Izvedeli smo tudi, kdaj in zakaj je nastala zamisel za ustanovitev Rdečega Križa. Veliko koristnega smo se naučili, kar bomo lahko uporabljali v življenju.

SPREJEM MLADIH ČLANOV RK

20. maja smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Socialna delavka Marija Pernek nam je razdelila kape in knjižnice. Povedala nam je pravljico z naslovom Križem kapica. Učenci 3. razreda so zaigrali igrice Jelka in rumen dežnik. Potem smo se pogovarjali, kakšne naloge nas čakajo v tej organizaciji. Na koncu smo zapeli pesmice: Trije korenjaki, Šolski zvonec in Ko si srečen. Učenec Luka pa nas je še fotografiral.

Učenci 2. a razreda

TEKMOVANJE V ATLETIKI 18. 5. 2009

Ekipa OŠ Majšperk pred tekmovanjem

Nastja Korez v teku na 60 metrov

Klemen Šalamun v teku na 600 metrov 3. mesto

TEKMOVANJA V KOŠARKI ZA STAREJŠE UČENCE

25. in 26. 11. 2008 smo na medobčinskem tekmovanju Ptuja osvojili prvo mesto. Igrali smo proti vrstnikom iz Olge Meglič in OŠ Mladika. Po dveh zmagah smo v finalu premagali še OŠ Ljudski vrt.

10.12.2008 smo v domači dvorani osvojili prvo mesto v regiji Podravje. Premagali smo OŠ Makole in 2. OŠ iz Slovenske Bistrice.

28.01.2009 smo v četrtfinalu državnega prvenstva, tudi v domači dvorani, z zmago proti OŠ Boris Kidrič iz Maribora in porazom proti OŠ Primoža Trubarja Laško, osvojili drugo mesto.

06.02.2009 smo v polfinalu državnega prvenstva v Domžalah bili tretji za ekipo OŠ Litija in OŠ Domžale ter končali tekmovanje na 19. mestu v Sloveniji.

Ekipo OŠ Majšperka od leve: Predikak Rok, Kampos Rok, Stričič Luka, Žnidar Jan, Zupanič Jan, Frlež Alen, Predikaka Sandi, Korez Gregor, Žnidar Žan, Tomanič Tadej, Sledič Žiga, Rakovec Tomaž.

TEKMOVANJA STAREJŠIH UČENK

17.12.2008 in 12.01.2009 smo v Juršincih odigrali medobčinsko prvenstvo v odbojki za starejše učenke letnik 1994 in mlajše. Osvojili smo drugo mesto na Ptuju.

21.01.2009 smo v domači dvorani gostili regijsko tekmovanje Podravja. Sodelovale so OŠ Laporje, OŠ Poljčane, OŠ Breg in OŠ Majšperk. Tekmovanje smo končali na 3. mestu v regiji Podravje.

Stojijo od leve: Krajnc Darja, Cep Petra, Korez Nastja, Sajko Metka, Eberl Nastja, Hajšek Tina.

Čepijo: Galun Valerija, Sagadin Tamara, Ahec Tjaša, Babšek Saša, Predikaka Anja.

TEKMOVANJA MLAJŠIH UČENCEV

Tudi mlajši učenci so sodelovali na športnih tekmovanjih. Začeli smo zelo uspešno, s prvim mestom na medobčinskem prvenstvu v košarki za mlajše učence letnik 1996 in mlajše.

11.03. 2009 smo tekme odigrali na OŠ Olge Meglič na Ptuju. Po dveh zmagah proti vrstnikom iz Olge Meglič 50:49 in OŠ Breg 53:26 smo se uvrstili v četrtfinale državnega prvenstva.

08.04.2009 smo bili gostitelji četrtfinalnega tekmovanja. Z dvema porazoma, proti OŠ Šmarje pri Jelšah in OŠ Franceta Prešerna iz Maribora, smo končali tekmovanje.

Za ekipo OŠ Majšperk so igrali. Stojijo od leve: Butolen Patrik, Šalamun Klemen, Ahec Tilen, Lešnik Stefan, Krajnc Julijan, Lampret Peter.

Čepijo: Pepelnik Matjaž, Urlep Kevin, Ekart Simon, Rakovec Matic, Tacinger Kristjan, Ducman Renato.

TEKMOVANJA MLAJŠIH UČENK

Z mlajšimi učenkami smo sodelovali na medobčinskem prvenstvu v mali odbojki za mlajše učence letnik 1996 in mlajše.

24.03. 2009 smo tekme odigrali v OŠ Žetale.

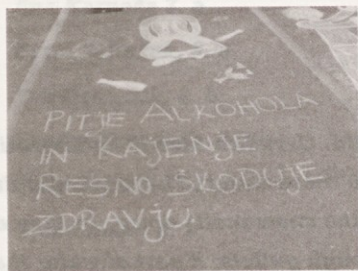
Rezultati: proti Žetalam 0:3, Markovci A 1:2 in Markovci B 2:1. S tretjim mestom na turnirju smo končali s tekmovanjem v predtekmovanju.

Na sliki od leve: Šaše Ana, Kozel Aleksandra, Grobelšek Lora, Lorber Julijana, Gorišek Mateja, Kovačič Nika, Unuk Patricija, Galun Maja, Topolovec Jera, Brglez Anja, Cmrečnjak Katja.

FOTO UTRINKI IZ ŠPORTNEGA DNEVA

THE LAST DANCE

*It's year 2009,
we are in the last grade,
preparing for our last
dance.*

*It will be fun.
I know that.*

*I can tell you,
I am nervous,
this is my last dance.
Calm down now.
Ooh no I can't.*

*Save the last dance,
last dance, last dance,
for me baby.*

*Save the last dance,
last dance, last dance,
for me baby.*

*Everybody wears
a beautiful dress
for our last dance.
A cute hairstyle
and a pretty face.*

*Save the last dance,
last dance, last dance,
for me baby.*

*Don't say no now,
please don't, just one
more dance baby.*

*It's time now
for our dance.
Don't be nervous,
show us your talent.*

*Save the last dance,
last dance, last dance,
for me baby.*

*Save the last dance,
don't say no now.
Just one more dance,
for me baby.*

Lara Polanič, 9. a

I DON'T WANT TO GO TO
SCHOOL! I HATE SCHOOL!
I'D RATHER DO ANYTHING
THAN GO TO SCHOOL!

Žan Žnidar, 9. b

CERKNICA LAKE

Cerknica lake lies in the southwestern Slovenia in the southern part of Cerknica field. Cerknica lake is an intermittent lake with the surface of 26 km². When Cerknica field is flooded, there is much more water. That makes it the largest lake in Slovenia. Cerknica lake is full after autumn rain and spring, when the snow melts down. In May or June it dries up, sometimes also in winter. The water flows out under the land, through gulleys. A part of water that flows under the ground flows from the spring of Ljubljana. The lake is important for growing fishes and nesting of numerous birds.

Sandra Potočnik, 8. b

CHURCH OF PTUJSKA GORA

The church of Mother Divine on Ptujška Gora is the most famous and beautiful church in Slovenia. It lies on 352 high hill. There exists a legend about the church. The church was built in 1410. There were Turkish raids. The place had many names and these are Neustift, Mons Gratiarum and Cma Gora. Every year about 60.000 visitors come to Ptujška Gora. You can also take a look at the multivision. The church on Ptujška Gora is 600 years old.

Anja Predikaka, 8.b

ANGLEŠKI BRALNI TEKMOVANJI

V šolskem letu 2008/ 09 je na dveh angleških bralnih tekmovanjih za osnovnošolce sodelovalo približno sto učencev: 60 učencev na angleški bralni znački in 40 učencev na knjižnem molju. Učenci so pred tekmovanjema prebrali predpisane angleške knjige in se nato pomerili v reševanju zanimivih nalog. Vsi sodelujoči na knjižnem molju prejmejo lične diplome, tekmovalci angleške bralne značke pa prislužena priznanja.

Iskrene čestitke vsem sodelujočim in dobitnikom priznanj!

mentorica Damjana Brglez

Zlato priznanje

Anže Vedlin, 5. a
Simona Korošec, 5. a
Patrik Lampret, 5. b
Nadja Kamenšek, 5. b
Marko Kužner, 5. b
Tilen Ahec, 6. a
Julijana Lorber, 6. a
Marina Gajšek, 6. a
Lora Grobelšek, 6. a
Matevž Hernja, 6. b
Timothey Brglez, 6. b
Ana Karneža 7. a
Petra Selinšek, 8. a
Eva Drofenik, 8. b
Sandra Potočnik, 8. b
Saša Babšek 8. a
Tjaša Ahec, 8. a

Srebrno priznanje

Nika Korez, 4. a
Tjaša Križanec, 4. a
Saša Gajšek, 4. a
Antonia Kodrič, 4. a
Samuel Plečko, 5. a
Nina Verdenik, 5. a
Teja Travnikar, 5. a
Alen Šalamun, 5. b
Anja Sagadin, 5. b
Lucija Brglez, 5. b
Daša K. Cvetko, 5. b
Jernej Fakin, 5. b
Primož Skledar, 6. a
Mateja Gorišek, 6. a
Rok Gorjanc, 6. a
Eva Šalamun, 6. b
Astrid Cep, 6. b
Anja Brglez, 6. b
Katja Žolger, 6. b
Barbara Vute, 7. a
Lucija Vilčnik, 7. b
Žiga Sledič, 8. a
Tadeja Babulč, 8. b
Vesna Kunstek, 8. b
Anja Predikaka, 8. b
Tomi Polajžer, 9. a
Alen Frlež, 9. a
Natalija Valant, 9. a
Sanja Mesarič, 9. a

Priznanje za sodelovanje

Tomaž Verdenik, 6. a
Tadej Planinšek, 6. a
Mitja Aubel, 6. b
Katja Cmrečnjak, 7. a
Ana Šaše, 7. b
Suzana Galun, 7. b
Karina Brglez, 7. b
Jerneja Gajser, 7. b
Tamara Sagadin, 8. b

Lucija Vilčnik, 7. b

**ISKRENA HVALA VSEM, KI SO NAM V ŠOLSKEM LETU
2008/09 POMAGALI Z DONACIJAMI:**

Območna organizacija rdečega križa Ptuj, Rdeči križ Majšperk, Rdeči križ Stoperce, Rdeči križ Ptujška Gora, Društvo upokojencev Ptujška Gora, Društvo upokojencev Majšperk Občina Majšperk, Ministrstvo za šolstvo in šport, Fundacija AKTIVA, KARITAS Majšperk, KARITAS Stoperce, KARITAS Ptuj. Gora, Purg Danica, Tatjana Železnik, Kristina Korez, Mlinarstvo Sajko, Tominc Anica, TD Ptuj. Gora, PGD Ptuj. Gora, Trgovina Litož -Korže Zoran, Valerija in Janko Lampret, Nada Golob, Ksenija Habijanič, Marjanca Kamenšek , VUK Anton s. p. Mizarstvo, MTD d.o.o. Majšperk, PGD Majšperk, SENČAR d. o. o, ŽOLGER Jožef s.p., Picerija ŠPAJZA, JAZEZ VUK s. p., TATJANA VELE s. p., ZDENKO VELE s. p., OBČINA MAJŠPERK, DR. JOVANOVIČ LILIJANA, DR. TOŠIČ ZORICA, LORBER IDA s. p., KARMONT d.o.o., ADRIATIC SLOVENICA, Cestno podjetje Ptuj, Orbit - Karneža Branko, Nova kreditna banka Majšperk, starši otrok, dedki in babice.

Donacije smo prejeli v različnih oblikah: knjige v šolsko knjižnico, računalnike, bele table, igrače, učila, pralni stroj, socialno ogroženim so doplačali plavalni tečaj, šolo v naravi, prehrano, pomagali so pri nabavi šolskih potrebščin. Več naših dobaviteljev in domačinov je doniralo prehranske artikle ob raznih prireditvah (zimske urice, dan šole in vrtca, pust).

V šolski sklad smo v šolskem letu 2008/09 zbirali sredstva iz akcij: zbiranja starega papirja, prostovoljnih prispevkov od ponujenih novoletnih voščilnic ter prostovoljnih prispevkov na koncertu zavodovih pevskih zborov. Skupaj smo do 26. 5. 2009 zbrali 1.219,75 EUR, od tega smo porabili 300 EUR za gledališko predstavo ob novem letu.

Na računu imamo 919,75 EUR, ki jih bomo porabili – 600 EUR za sofinanciranje šolskega glasila, ostanek bomo hranili za peč za žganje gline ter sofinanciranje zgodnjega poučevanja tujega jezika v vrtcu in 1. razredu.

Magda Lorber, računovodkinja

**KDOR
DAJE, TA
PREJEMA.**

